

Beleidsregels bijzondere bijstand Rotterdam 2016

De directeur Maatschappelijke Ondersteuning in de Wijk van het cluster Maatschappelijke Ontwikkeling,

gelet op:

- Titel 4:3 van de Algemene wet bestuursrecht;
- artikel 35 Participatiewet;
- de artikelen 1.3, tweede lid en 5.2, zesde lid, van het Besluit mandaat, volmacht en machtiging Rotterdam 2016, artikel 2, eerste en derde lid van het Besluit ondermandaat, ondervolmacht en ondermachtiging van de algemeen directeur 2016 en artikel 3.1, eerste lid, van het Bevoegdheidsbesluit cluster Maatschappelijke Ontwikkeling 2016;

overwegende dat:

het college het noodzakelijk vindt om aan te geven in welke situaties en onder welke voorwaarden bijzondere bijstand op grond van de Participatiewet kan worden verstrekt en daartoe beleidsregels wenst vast te stellen;

besluit vast te stellen:

Beleidsregels Bijzondere bijstand Rotterdam 2016

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Wettelijke grondslag

Beleidsregels ontleen hun status aan artikel 4:81 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht: 'Een bestuursorgaan kan beleidsregels vaststellen met betrekking tot een hem toekomende of onder zijn verantwoordelijkheid uitgeoefende, dan wel door hem gedelegeerde bevoegdheid.' Onderhavige beleidsregels zijn gebaseerd op artikel 35 van de Participatiewet. Hoewel de individuele inkomstenstoeslag als bedoeld in artikel 36 van de wet een vorm van bijzondere bijstand is (zie art. 5 onder d van de wet), maakt deze toeslag geen onderdeel uit van deze beleidsregels.

Artikel 1.2 Begripsbepalingen

1. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam;
 - b. Eigen Verklaring: een door het college beschikbaar gesteld formulier waarop belanghebbende op voorgeschreven wijze invult op welke wijze de bijzondere bijstand voor inrichtingskosten en babyuitzet is besteed;
 - c. inkomen: het inkomen of bijzonder inkomen als bedoeld in artikel 31, eerste lid en tweede lid, onder c van de wet voor de persoon jonger dan 27 jaar, alsmede in de artikelen 32 en 33 van de wet;
 - d. jongmeerderjarigen: personen in de leeftijd van 18 tot 21 jaar;
 - e. middelen: alle vermogens- en inkomensbestanddelen als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de wet;
 - f. vermogen: het vermogen als bedoeld in artikel 34 van de wet;
 - g. wet: de Participatiewet;
 - h. woning: hieronder valt een zelfstandige woning voorzien van een eigen toegang, waarbij geen wezenlijke woonfuncties zoals woon- en slaapruijnte, was- en kookgelegenheid en toilet met andere woningen worden gedeeld. Als woning wordt ook een woonwagen op een erkende standplaats of een woonschip aangemerkt;
 - i. woonkosten: kosten verbonden aan een (eigen) woning die meer bedragen dan de toepasselijke basishuur als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag (Wht).
2. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Artikel 1.3 Reikwijdte beleidsregels

1. Deze beleidsregels hebben betrekking op de bijzondere bijstand als bedoeld in artikel 35 van de wet, ten behoeve van ingezetenen van Rotterdam.
2. Als ingezetene wordt aangemerkt degene die zijn woonplaats heeft in Rotterdam.
3. Iemand heeft zijn woonplaats in Rotterdam indien:

- a. hij staat ingeschreven in de Basisregistratie personen (BRP) op een woonadres in Rotterdam; en
 - b. daar ook feitelijk woonachtig is.
4. Het college kan op grond van bijzondere omstandigheden afwijken van het bepaalde in het vorige lid onder a.

Artikel 1.4 Advisering

1. Het college kan om deskundigenadvies vragen indien dat voor het vaststellen van het recht en/of de hoogte van de bijzondere bijstand noodzakelijk is.
2. De belanghebbende verleent desgevraagd zijn medewerking aan het onderzoek dat nodig is voor het advies als bedoeld in het eerste lid.
3. Het college vraagt in ieder geval advies aan de Gemeentelijke GezondheidsDienst (GGD) bij een (eerste) aanvraag om bijzondere bijstand voor:
 - a. dieetkosten;
 - b. warmtetoeslag;
 - c. waskosten;
 - d. kledingslijtage.
4. Het vragen van een deskundigenadvies kan achterwege blijven als:
 - a. het jaarlijks terugkerende kosten betreft en het overduidelijk is dat de (medische) situatie sinds het laatste deskundigenadvies niet is gewijzigd of wanneer herbeoordeling niet wordt geadviseerd;
 - b. de medische noodzaak op een andere wijze is vastgesteld en de kosten bovendien lager zijn dan € 240,00, tenzij het naar verwachting gaat om een meerjarige verstrekking.

Artikel 1.5 Nadere verplichtingen

Het college kan aan de bijzondere bijstand nadere verplichtingen verbinden op grond van artikel 55 van de wet zoals:

- a. verplichtingen die verband houden met de aard en het doel van de bijzondere bijstand; of
- b. verplichtingen die gericht zijn op beëindiging of vermindering van de bijzondere bijstand.

Hoofdstuk 2 Algemene uitgangspunten

Artikel 2.1 Algemene voorwaarden

1. Het college beoordeelt de aanvraag om bijzondere bijstand op grond van artikel 35 van de wet indien er geen algemene voorwaarden als bedoeld in paragraaf 2.2 van de wet van toepassing zijn, tenzij deze beleidsregels anders bepalen.
2. Er bestaat alleen aanspraak op bijzondere bijstand voor kosten die in Nederland zijn opgekomen en aan Nederland zijn verbonden.

Artikel 2.2 Voorliggende voorziening

1. Onder een voorliggende voorziening wordt een voorziening verstaan buiten de wet waarop een beroep kan worden gedaan ter verwerving van middelen of bekostiging van specifieke uitgaven.
2. Een aanvullende (collectieve) zorgverzekering wordt eveneens aangemerkt als een voorliggende voorziening indien de belanghebbende daarover beschikt en voor zover de kosten waar bijzondere bijstand voor wordt aangevraagd door de aanvullende (collectieve) zorgverzekering worden vergoed.
3. In afwijking van het eerste lid wordt een persoonlijke lening bij de Kredietbank Rotterdam niet aangemerkt als een voorliggende voorziening.
4. Als voorliggende voorziening als bedoeld in artikel 15 van de wet wordt in ieder geval aangemerkt de:
 - a. Wet langdurige zorg;
 - b. Zorgverzekeringswet;
 - c. Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
 - d. Wet op de rechtsbijstand;
 - e. Kredietbank Rotterdam in verband met een aanvraag voor de (noodzakelijke) kosten van vrijwillig budgetbeheer.

Artikel 2.3 Geen noodzakelijke kosten

1. De kosten genoemd in artikel 14 van de wet komen niet voor bijzondere bijstand in aanmerking, tenzij zich een naar oordeel van het college zeer acute situatie voordoet.

2. De kosten beheer persoonsgebonden budget voor bewindvoerders zijn geen noodzakelijke kosten.

Artikel 2.4 Bijzondere omstandigheden: reservering

1. Voor incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan geldt in principe een reserveringsplicht.
2. Onder de kosten als bedoeld in het eerste lid vallen in ieder geval:
 - a. eerste aanschaf of vervanging duurzame gebruiksgoederen;
 - b. verhuiskosten;
 - c. aanschaf of vervanging van een identiteitsbewijs;
 - d. de kosten van woninginrichting en stoffering.

Artikel 2.5 Bijzondere omstandigheden: overig

1. Voor incidenteel of periodiek voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan beoordeelt het college of sprake is van bijzondere omstandigheden. Voor deze kosten geldt geen reserveringsplicht.
2. Onder de kosten als bedoeld in het vorige lid vallen in ieder geval:
 - a. dieetkosten;
 - b. waskosten;
 - c. kledingslijtage;
 - d. bewindvoerderskosten.

Hoofdstuk 3 De aanvraag

Artikel 3.1 Indienen aanvraag

1. De aanvraag om bijzondere bijstand wordt schriftelijk ingediend op een door het college beschikbaar gesteld formulier.
2. Het college kan het recht om bijzondere bijstand ambtshalve vaststellen indien een schriftelijke aanvraag niet mogelijk is op grond van individuele omstandigheden.
3. Een aanvraag om bijzondere bijstand wordt ingediend voordat de kosten opkomen of worden gemaakt.
4. In afwijking van het vorige lid geldt voor de aanvraag om bijzondere bijstand voor de doorbetaling van de huur bij verblijf in detentie dat deze niet eerder wordt ingediend dan de datum waarop belanghebbende daadwerkelijk in detentie verblijft echter niet later dan 1 maand na de datum waarop de detentie is aangevangen.
5. In andere gevallen dan bedoeld in het vorige lid kan het college afwijken van het bepaalde in het vierde lid indien:
 - a. de kosten zijn gemaakt of opgekomen vóór de datum van aanvraag met dien verstande dat de nota's niet ouder mogen zijn dan 12 maanden; en
 - b. het college de noodzaak van de kosten nog kan vaststellen en de kosten voortvloeien uit bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 35 van de wet.
6. In afwijking van het vorige lid geldt voor bewindvoerderskosten dat slechts de kosten worden vergoed die uiterlijk 12 maanden vóór de datum van aanvraag zijn opgekomen. De kosten komen op vanaf de datum waarop de Kantonrechter de beschikking tot beschermingsbewind heeft afgegeven.

Hoofdstuk 4 Kosten in verband met wonen

§ 1 Woonkostoelag en verhuisplicht

Artikel 4.1 Verhuisplicht

1. Het college kan aan de bijzondere bijstand die wordt verstrekt in de vorm van een woonkostoelag nadere verplichtingen verbinden (de verhuisplicht).
2. Het college legt de verhuisplicht niet op indien de woonkosten lager zijn dan de maximaal subsidiabele huurgrens als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de Wht.
3. Het college legt de verhuisplicht wel op indien de woonkosten hoger zijn dan de maximaal subsidiabele huurgrens tenzij:
 - a. belanghebbende of een persoon uit een gezin of huishouden gehandicapt is en de hoge huur wordt veroorzaakt door voorzieningen die in de woning zijn aangebracht vanwege de handicap;
 - b. er bij belanghebbende sprake is van door een deskundige vastgestelde geobjectiveerde sociale en/of medische gronden waardoor verhuizen niet kan worden gevergd;
 - c. belanghebbende op het moment van de aanvraag jonger is dan 21 jaar;

- d. aan belanghebbende algemene bijstand wordt verstrekt onder verband van krediethypotheek, tot het moment dat het kredietplafond is bereikt;
 - e. belanghebbende als zelfstandige wordt aangemerkt die gedurende een korte periode algemene bijstand ontvangt op grond van artikel 2, eerste lid, sub a en b van het Bbz 2004.
4. Indien en zolang het college de verhuisplicht niet oplegt is de bijzondere bijstand niet aan de maximale termijn gebonden.

Artikel 4.2 Woonkostentoeslag huurders

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen in de vorm van een woonkostentoeslag als de Wet op de huurtoeslag niet als passende en toereikende voorliggende voorziening kan worden aangemerkt.
2. In afwijking van het eerste lid kan het college bijzondere bijstand verlenen aan de belanghebbende die een woning huurt met woonkosten boven de van toepassing zijnde maximaal subsidiabele huurgrens als de woonkosten noodzakelijk zijn en voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.
3. Het college kan bijzondere bijstand verlenen aan de belanghebbende met woonkosten boven de maximaal subsidiabele huurgrens voor een periode van telkens 6 maanden maar in totaal gedurende niet meer dan 24 maanden.
4. Aan het recht op bijzondere bijstand, als bedoeld in het vorige lid, worden verplichtingen verbonden gericht op het zoeken en accepteren van een passende woning of woonruimte als bedoeld in artikel 4.4 van deze beleidsregels.
5. Indien de belanghebbende, als bedoeld in het derde lid, zich in voldoende mate heeft ingespannen zonder dat dit heeft geleid tot het verkrijgen van een passende woning of woonruimte, kan de woonkostentoeslag met maximaal 6 maanden worden verlengd in het geval de kosten (nog steeds) voortvloeien uit bijzondere omstandigheden en de maximumtermijn van 24 maanden nog niet is bereikt. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.
6. Indien de belanghebbende, als bedoeld in het derde lid, zich niet of in onvoldoende mate heeft ingespannen om een passende woning of woonruimte te verkrijgen en hem dit te verwijten valt, wijst het college de aanvraag om (verlenging van de) bijzondere bijstand af, tenzij sprake is van bijzondere redenen die verband houden met specifieke feitelijke omstandigheden van de belanghebbende of diens gezin.
7. In het geval het college bijzondere redenen, als bedoeld in het vorige lid, vaststelt kan de bijzondere bijstand met maximaal 6 maanden worden verlengd. De bijzondere bijstand wordt dan in de vorm van een lening verstrekt omdat er sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de wet.
8. Indien belanghebbende 6 maanden voor de peildatum als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag een woning huurt waarvoor geen passendheidsverklaring wordt afgegeven en hem dat in het kader van de voorzienbaarheid te verwijten valt, handelt het college de aanvraag af overeenkomstig het zesde en zevende lid.
9. Het college wijst de aanvraag om bijzondere bijstand van de belanghebbende jonger dan 23 jaar met of zonder kinderen af indien de woonkosten hoger zijn dan de toepasselijke maximaal subsidiabele huurgrens, tenzij:
 - a. de woning is toegewezen op basis van een eerder hoger inkomen; of
 - b. belanghebbende samenwoonde met een persoon met een hoger inkomen en die samenwoning in ieder geval op het moment van de aanvraag is beëindigd.
10. In afwijking van het derde lid eindigt het recht op bijzondere bijstand voor de belanghebbende, als bedoeld in het negende lid, die de leeftijd van 23 jaar bereikt, per de datum waarop aanspraak ontstaat op huurtoeslag.

Artikel 4.3 Woonkostentoeslag woningeigenaren

1. Het college sluit bij de vaststelling van het recht en de hoogte van de bijzondere bijstand aan op de systematiek van de Wet op huurtoeslag.
2. Het college kan bijzondere bijstand verlenen indien de woonkosten lager zijn dan de toepasselijke maximaal subsidiabele huurgrens en deze noodzakelijke kosten voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.
3. Het college kan bijzondere bijstand verlenen aan de belanghebbende met woonkosten boven de maximaal subsidiabele huurgrens voor een periode van telkens 12 maanden maar in totaal gedurende niet meer dan 24 maanden.
4. Aan het recht op bijzondere bijstand, als bedoeld in het vorige lid, worden verplichtingen verbonden gericht op het verkopen van de eigen woning en het zoeken en accepteren van een passende woning of woonruimte als bedoeld in artikel 4.5 van deze beleidsregels.
5. Indien de belanghebbende, als bedoeld in het derde lid, zich in voldoende mate heeft ingespannen zonder dat dit heeft geleid tot het verkopen van de eigen woning en/of het verkrijgen van een passende woning of woonruimte, kan de woonkostentoeslag met maximaal 12 maanden worden verlengd in het geval de kosten (nog steeds) voortvloeien uit bijzondere omstandigheden en de

maximumtermijn van 24 maanden nog niet is bereikt. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

6. Indien de belanghebbende, als bedoeld in het derde lid, zich niet of in onvoldoende mate heeft ingespannen om de eigen woning te verkopen en/of een passende woning of woonruimte te verkrijgen en hem dit te verwijten valt, wijst het college de aanvraag om (verlenging van de) bijzondere bijstand af, tenzij sprake is van bijzondere redenen die verband houden met specifieke feitelijke omstandigheden van belanghebbende of diens gezin.
7. In het geval het college bijzondere redenen, als bedoeld in het vorige lid, vaststelt kan de bijzondere bijstand met maximaal 12 maanden worden verlengd. De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een lening verstrekt omdat er sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de wet.

Artikel 4.4 Verhuisplicht: voorwaarden huurders

1. Van de belanghebbende die een woning huurt en aan wie het college de verhuisplicht heeft opgelegd wordt in ieder geval verwacht dat hij:
 - a. binnen 1 maand na eerste toekenning van de bijzondere bijstand een urgentieverklaring aanvraagt bij Stichting Urgentiebepaling Woningzoekende Rijnmond; en
 - b. zich binnen 1 maand na eerste toekenning van de bijzondere bijstand inschrijft als woningzoekende bij Woonnet Rijnmond en deze inschrijving handhaaft gedurende de hele periode dat een woonkostentoeslag wordt ontvangen; en
 - c. in de periode van bijstandsverlening aantoonbare activiteiten verricht die er op gericht zijn om een passende woning of woonruimte te zoeken en te accepteren.
2. Onder aantoonbare activiteiten wordt in ieder geval verstaan minimaal twee reacties per maand op passende woningen bij Woonnet Rijnmond en/of op de particuliere markt.
3. Onder passende woningen worden in ieder geval woningen of woonruimten verstaan:
 - a. met woonlasten die lager zijn dan de maximaal subsidiabele huurgrens; en
 - b. die volgens algemene maatstaven passen bij de gezinssituatie; en
 - c. die niet geconcentreerd zijn in één bepaalde wijk maar zich bevinden in de verschillende wijken en plaatsen binnen en buiten de gemeente Rotterdam.
4. Het college maakt het geheel van concrete voorwaarden als bedoeld in dit artikel bekend middels de beschikking.

Artikel 4.5 Verhuisplicht: voorwaarden woningeigenaren

1. Van de belanghebbende die eigenaar is van een door hem zelf en zijn gezin bewoonde eigen woning en aan wie het college de verhuisplicht heeft opgelegd wordt in ieder geval verwacht dat belanghebbende:
 - a. binnen 1 maand na toekenning van de bijzondere bijstand de eigen woning te koop aanbiedt via een erkend makelaar die zorgdraagt dat op de geëigende wijze wordt geadverteerd;
 - b. de vraagprijs van de woning zodanig vaststelt dat die in redelijke verhouding staat tot de waarde van de woning;
 - c. in de periode van bijstandsverlening alles nalaat wat de verkoop van de woning zou kunnen belemmeren.
2. Onder een redelijke vraagprijs wordt in beginsel verstaan de WOZ-waarde van de woning met een procentuele opslag van 20%, uitgaande van de WOZ-beschikking van het jaar waarbinnen de aanvraag is ingediend. Daarvan kan worden afgeweken als blijkt dat die waarde niet in overeenstemming is met marktwaarde van de woning.
3. Nadat de koopovereenkomst door beide partijen is ondertekend wordt van belanghebbende als bedoeld in het eerste lid in ieder geval verwacht dat hij:
 - a. binnen 1 maand na ondertekening van de (ver)koopovereenkomst een urgentieverklaring aanvraagt bij Stichting Urgentiebepaling Woningzoekende Rijnmond; en
 - b. zich binnen 1 maand na ondertekening van de (ver)koopovereenkomst inschrijft als woningzoekende bij Woonnet Rijnmond; en
 - c. in de resterende periode van bijstandsverlening in de vorm van een woonkostentoeslag aantoonbare activiteiten verricht die er op gericht zijn om een passende woning of woonruimte te zoeken en te accepteren.
4. Onder aantoonbare activiteiten worden in ieder geval verstaan minimaal twee reacties per maand op passende woningen bij Woonnet Rijnmond en/of op de particuliere markt.
5. Onder passende woningen worden in ieder geval woningen of woonruimten verstaan:
 - a. met woonlasten die lager zijn dan de maximaal subsidiabele huurgrens; en
 - b. die volgens algemene maatstaven passen bij de gezinssituatie; en

- c. die niet geconcentreerd zijn in één bepaalde wijk maar zich bevinden inde verschillende wijken en plaatsen binnen en buiten de gemeente Rotterdam.
6. Het college maakt het geheel van concrete voorwaarden als bedoeld in dit artikel bekend middels de beschikking.

Artikel 4.6 Vaststellen hoogte woonlasten woningeigenaren

1. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in artikel 4.3 van deze beleidsregels bestaat uit de woonkosten verminderd met:
 - a. de hypotheekrente, niet zijnde de aflossing of de premie van een spaarhypotheek;
 - b. de hypotheekrente als voorfinanciering van de subsidie volgens de Beschikking geldelijke steun eigen woningen 1984;
 - c. de onroerend zaak belasting voor zover het de aanslag betreft van het eigendom en daarvoor geen kwijtschelding is verleend;
 - d. de erfpachtcanon;
 - e. de waterschapslasten en dergelijke over het eigendom en niet-eigendom voor zover geen kwijtschelding is verleend;
 - f. de afvalstoffenheffing voor zover geen kwijtschelding is verleend;
 - g. de opstalverzekering;
 - h. het rioolrecht;
 - i. andere zakelijke lasten die op de onroerende zaak drukken waaronder de noodzakelijke administratiekosten voor de een vereniging van huiseigenaren tot een maximum van € 12,67 per maand; en
 - j. een forfaitair bedrag voor normale periodieke onderhoudskosten met een maximum van € 532,00 per jaar.
2. Indien sprake is van gedeeltelijke bewoning door de belanghebbende van diens woning en de kosten als bedoeld in het derde lid niet zijn gesplitst, dan stemt het college de hoogte van de bijzondere bijstand naar rato af op die kosten.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de voorlopige teruggaaf van de Belastingdienst-Toeslagen.

§ 2 Verhuiskosten en inrichtingskosten

Artikel 4.7 Verhuiskosten algemeen

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor verhuiskosten als sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Daarvoor stelt het college eerst de noodzaak van de verhuizing vast.
2. Er is in ieder geval sprake van een noodzakelijke verhuizing indien de belanghebbende aan wie de verhuisplicht als bedoeld in de artikelen 4.4 en 4.5 van deze beleidsregels is opgelegd verhuist naar een woning met woonkosten lager dan de maximale huurgrens.
3. Onder verhuiskosten als bedoeld in het eerste lid worden aangemerkt:
 - a. eerste maand huur of dubbele huur en administratiekosten;
 - b. waarborgsom;
 - c. transportkosten.
4. De hoogte van de bijzondere bijstand voor de eerste maand huur of dubbele huur en administratiekosten en/of de waarborgsom wordt vastgesteld op basis van de feitelijk uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.
5. De bijzondere bijstand voor de eerste maand huur en administratiekosten wordt om niet verstrekt en de kosten waarborgsom wordt in de vorm van een lening verstrekt.
6. De bijzondere bijstand voor transportkosten wordt om niet verstrekt.

Artikel 4.8 Verhuis- en (her)inrichtingskosten 55-plussers en gehandicapten

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen aan 55-plussers en gehandicapten voor de verhuis- en (her)inrichtingskosten tot een bedrag van € 303,00 indien de noodzaak tot verhuizen naar aangepaste woning aanwezig is, tenzij sprake is een voorliggende voorziening die geheel of gedeeltelijk voorziet in de kosten.
2. Onder verhuis- en (her)inrichtingskosten als bedoeld in het eerste lid worden verstaan: stoffering en inrichtingskosten van de woning en de transportkosten.
3. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt betaalbaar gesteld op basis van nota's en wordt om niet verstrekt.
4. Indien de verhuis- en (her)inrichtingskosten meer bedragen dan het vastgestelde bedrag in het eerste lid, kan aanvullend een aanvraag om reguliere bijzondere bijstand worden ingediend.

Artikel 4.9 Duurzame gebruiksgoederen

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van duurzame gebruiksgoederen indien de kosten aangemerkt kunnen worden als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand duurzame gebruiksgoederen wordt vastgesteld aan de hand van de prijzen die zijn gepubliceerd in het Handboek Werk en Inkomen.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand voor een volledige (her)inrichting van de woning wordt vastgesteld aan de hand van globalisering. De globaliseringstabel is gepubliceerd in het Handboek Werk en Inkomen.
4. Het college bevordert de aanschaf van tweedehands duurzame gebruiksgoederen door de belanghebbende voorlichting te geven over omvang van de aflossingsperiode en op welke wijze de duurzame gebruiksgoederen aangeschaft kunnen worden.
5. De bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen wordt in beginsel in de vorm van een lening verstrekt.
6. In afwijking van het vorige lid kan het college de bijzondere bijstand om niet verstrekken indien de belanghebbende, die is toegelaten tot een wettelijk schuldhulpverleningstraject, voldoet aan de voorwaarden van dat traject en het verstrekken van bijzondere bijstand in de vorm van een lening het slagen van het traject in gevaar brengt.

Artikel 4.10 Babypakket

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van een babypakket.
2. Onder de kosten van een babypakket worden verstaan: luiers, hemdje, badje, kruik, matrasje, dekbedje, lakentjes, babydraagzak en een zeiltje.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op basis van de richtprijs die is gepubliceerd in het Handboek Werk en Inkomen.
4. De bijzondere bijstand voor een babypakket wordt in beginsel in de vorm van een lening verstrekt.

Artikel 4.11 Babyuitzet

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van de babyuitzet.
2. Onder de kosten van een babyuitzet worden verstaan:
 - a. een box;
 - b. een kinderstoel;
 - c. een combi/kinder- en wandelwagen;
 - d. een babyledikant;
 - e. een commode.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op basis van de richtprijzen die zijn gepubliceerd in het Handboek Werk en Inkomen.
4. De bijzondere bijstand voor de babyuitzet wordt in beginsel in de vorm van een lening verstrekt.

§ 3 Overige kosten in verband met wonen

Artikel 4.12 Personenalarmering

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van medisch noodzakelijke personenalarmering.
2. Slechts de kosten van het abonnement en de eenmalige aansluitkosten komen voor bijzondere bijstand in aanmerking.
3. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 4.13 Aware-systeem

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van het Aware-systeem, mits de daarvoor bestemde indicatie-commissie een indicatie stelt waaruit de noodzaak van de kosten blijkt.
2. De bijzondere bijstand als bedoeld in het vorige lid wordt voor maximaal één jaar toegekend kan met één jaar worden verlengd indien de indicatie-commissie dat noodzakelijk acht.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand bestaat uit de eenmalige installatiekosten ter hoogte van € 50,00 welke om niet wordt verstrekt en een eenmalige borgsom ter hoogte van € 50,00 welke in de vorm van een lening wordt verstrekt.

Artikel 4.14 Doorbetaling huur verblijf in detentie

1. Het college kan aan een belanghebbende die als alleenstaande wordt aangemerkt en huurder is van een woning of een kamer bijzondere bijstand verlenen voor de doorbetaling van de huur indien:
 - a. belanghebbende in Nederland in detentie verblijft; en

- b. de periode van detentie langer duurt dan 1 maand maar niet meer dan 12 maanden.
2. De periode als bedoeld in het eerste lid aanhef bedraagt maximaal 6 maanden en kan worden verlengd met 6 maanden indien de duur van de feitelijke duur van de detentie niet langer is dan 12 maanden.
3. In afwijking van het eerste lid geldt voor de detentieperioden die aanvangen op of na 1 juni 2016 dat:
 - a. het college maximaal eens per 5 jaar bijzondere bijstand verstrekt voor de doorbetaling van de huur; en
 - b. alleen bijzondere bijstand wordt verleend voor de doorbetaling van de huur indien Team Detentie en Re-integratie (tot 1 januari 2017 Team Justitiabelen) een positief advies uitbrengt over het aanhouden van de woning.
4. Indien pas ná de datum van besluitname bekend wordt dat de totale periode van detentie meer dan 12 maanden bedraagt, dan beëindigt het college de toegekende bijzondere bijstand ingaande de eerste van de volgende maand na het bekend worden van de detentieduur.
5. De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een lening verstrekt.

Artikel 4.15 Doorbetaling vaste lasten verblijf instelling

1. Het college kan aan een belanghebbende zonder partner en/of (andere) medebewoners die tijdelijk verblijft in een instelling vanwege medische of sociale omstandigheden bijzondere bijstand verlenen voor de doorbetaling van de vaste lasten indien het aanhouden van de woning noodzakelijk is.
2. Onder de vaste lasten als bedoeld in het eerste lid worden verstaan:
 - a. de huur; en
 - b. de kosten van het vastrecht voor gas, water en elektra.
3. De periode waarin het college bijzondere bijstand kan verlenen bedraagt ten hoogste 12 maanden.
4. De noodzaak van de kosten als bedoeld in het eerste lid wordt aangenomen indien en zolang belanghebbende de lage bijdrage is verschuldigd op grond van de Wet langdurige zorg.
5. De noodzaak van de kosten als bedoeld in het eerste lid kunnen worden aangenomen indien belanghebbende de hoge bijdrage is verschuldigd op grond van de Wet langdurige zorg.
6. De periode waarvoor het college bijzondere bijstand kan verlenen op grond van het vijfde lid bedraagt ten hoogste 3 maanden nadat belanghebbende de eigen bijdrage is verschuldigd.

§ 4 Bijstand aan jongmeerderjarigen

Artikel 4.16 Jongmeerderjarigen

1. De jongmeerderjarige kan recht hebben op bijzondere bijstand indien de noodzakelijke kosten van het bestaan meer bedragen dan de voor hem geldende norm omdat de jongmeerderjarige zelfstandig woont én voor deze kosten geen beroep kan worden gedaan op zijn ouders, omdat:
 - a. de middelen van de ouder(s) daartoe niet toereikend zijn; of
 - b. de jongmeerderjarige redelijkerwijs zijn onderhoudsrecht jegens zijn ouders niet te gelde kan maken.
2. De jongmeerderjarige kan zijn onderhoudsrecht in ieder geval niet te gelde maken indien hij:
 - a. ouderloos is of de ouders (onbereikbaar) in het buitenland wonen, dan wel anderszins onbereikbaar zijn;
 - b. buiten het gezinsverband van de ouder(s) is geplaatst in het kader van de Jeugdwet;
 - c. niet verantwoord nog langer bij de ouder(s) kan wonen; of
 - d. de zorg heeft voor één of meer tot zijn last komende kinderen.
3. De noodzakelijke kosten als bedoeld in het eerste lid hebben mede betrekking op aantoonbare woonkosten indien de jongmeerderjarige is aangewezen op eigen huisvesting.
4. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt tezamen met de van toepassing zijnde norm als bedoeld in artikel 20 van de wet niet meer dan de toepasselijke norm als bedoeld in artikel 21 van de wet.
5. Het recht op bijzondere bijstand als bedoeld in dit artikel wordt in ieder geval beëindigd met ingang van de datum waarop de 21-jarige leeftijd wordt bereikt.
6. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.
7. Indien het college bijzondere bijstand verstrekt aan de jongmeerderjarige wordt geen gebruik gemaakt van de bevoegdheid tot verhaal als bedoeld in artikel 62 van de wet.

Hoofdstuk 5 Kosten van medische aard

Artikel 5.1 Meerkosten waskosten en kledingslijtage

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor meerkosten waskosten en kledingslijtage, waaronder ook schoeisel, indien er sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.
2. Onder meerkosten waskosten en kledingslijtage als bedoeld in het eerste lid worden de kosten verstaan die zich voordoen wanneer vanwege een medische oorzaak meer slijtage van de kleding, schoeisel of beddengoed dan wel extra bewassing noodzakelijk is ten opzichte van wat gebruikelijk is.
3. Het college stelt de hoogte van de bijzondere bijstand vast aan de hand van de door de GGD gehanteerde categorieën en bijbehorende kosten:
 - a. categorie 1 € 133,00;
 - b. categorie 2 € 230,00;
 - c. categorie 3 € 306,00;
 - d. categorie 4 € 408,00;
 - e. categorie 5 € 510,00;
 - f. categorie 6 € 561,00.
4. Voor kinderen tussen de 4 en 15 jaar geldt 75% van de genoemde bedragen.
4. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 5.2 Warmtetoeslag

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen in de vorm van een warmtetoeslag indien er sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten vanwege een medische oorzaak.
2. Indien en voor zover de meerkosten het gevolg zijn van een slecht geïsoleerde woning komen die kosten niet voor bijzondere bijstand in aanmerking.
3. Het college stelt de hoogte van de bijzondere bijstand vast aan de hand van een deskundigenadvies en forfaitaire jaarbedragen:
 - a. woonkamer € 268,00;
 - b. slaapkamer € 327,00;
 - c. badkamer € 109,00.
4. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 5.3 Dieetkosten

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor dieetkosten indien belanghebbende om medische redenen is aangewezen op een bepaald dieet én de kosten van dat dieet meerkosten met zich meebrengen.
2. Het college stelt het recht en de hoogte van de bijzondere bijstand in beginsel vast op basis van een deskundigenadvies.
3. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 5.4 Kosten na aanschaf gehoorapparaat

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten die verbonden zijn aan een aangeschaft gehoorapparaat indien het betreft:
 - a. een nazorg- of onderhoudscontract; en/of
 - b. reparatiekosten die niet:
 - i. onder reguliere garantie van het gehoorapparaat vallen; of
 - ii. worden vergoed door de fabrik, leverancier of zorgverzekeraar.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand per gehoorapparaat voor:
 - a. een nazorg- of onderhoudscontract met een looptijd van maximaal vijf jaar bedraagt niet meer dan € 85,00;
 - b. reparatiekosten bedraagt niet meer dan € 85,00.
3. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 5.5 Maaltijdservice

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de meerkosten van de maaltijdvoorziening indien de noodzaak wordt vastgesteld op basis van een deskundigenadvies.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op basis van de Nibudprijzengids.
3. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 5.6 Alternatieve relatiebemiddeling

1. Onder alternatieve relatiebemiddeling worden diensten verstaan in de vorm van seksueel contact.
2. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van alternatieve relatiebemiddeling indien belanghebbende:
 - a. woonachtig is in een instelling; of
 - b. niet woonachtig is in een instelling maar wel begeleiding krijgt van een erkende instelling voor ambulante hulp- en dienstverlening voor mensen met een handicap; en
 - c. een indicatie heeft van een behandelend specialist voor het hebben van seksueel contact vanuit therapeutisch oogpunt; en
 - d. de diensten door een daarvoor gespecialiseerd bureau krijgt geleverd.
3. Het recht op bijzondere bijstand wordt vastgesteld op 1 dienst per maand en de hoogte van de bijzondere bijstand voor een dienst bedraagt niet meer dan € 103,00.
4. De bijzondere bijstand wordt betaalbaar gesteld op basis van betaalbewijzen. Indien dat niet mogelijk kan worden volstaan met een verklaring van de instelling waar belanghebbende verblijft of geïndiceerde behandeling van ontvangt.
5. Bij elke vervolgaanvraag om bijzondere bijstand stelt het college opnieuw vast of er een indicatie bestaat als bedoeld in het eerste lid onder c.
6. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Hoofdstuk 6 Eigen bijdragen

Artikel 6.1 Eigen bijdragen rechtsbijstand en griffierechten

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van de eigen bijdrage voor rechtsbijstand indien aan de belanghebbende een toevoeging is verleend.
2. De noodzakelijke kosten voor de eigen bijdrage rechtsbijstand worden vastgesteld op basis van de verschuldigde eigen bijdrage verminderd met de verlaging, als bedoeld in het Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand, die belanghebbende redelijkerwijs had kunnen krijgen.
3. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor griffierecht, mits de belanghebbende gebruik maakt van de mogelijke kortingsregelingen voor griffierechten.
4. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 6.2 Eigen bijdragen overig

1. Het college verleent geen bijzondere bijstand voor de wettelijke eigen bijdrage:
 - a. op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
 - b. op grond van de Wet langdurige zorg;
 - c. voor kraamzorg als bedoeld in de Regeling zorgverzekering,
 - d. van ziekenvervoer als bedoeld in de Regeling zorgverzekering;
 - e. voor een hoorapparaat als bedoeld in de Regeling zorgverzekering;
 - f. voor brillenglazen of lenzen als bedoeld in de Regeling zorgverzekering;
 - g. voor bijzonder schoeisel als bedoeld in de Regeling zorgverzekering;
 - h. voor gebitsprothesen als bedoeld in de Regeling zorgverzekering;
 - i. voor een pruik als bedoeld in de Regeling zorgverzekering,op de grond dat deze wetten dan wel bij of krachtens regelingen of andere nadere regels als voorliggende passende en toereikende voorzieningen worden aangemerkt.
2. Het college verleent geen bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage die de belanghebbende is verschuldigd op grond van de aanvullende (collectieve) zorgverzekering.

Artikel 6.3 Eigen bijdrage kinderopvang

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de eigen bijdrage van kinderopvang op basis van een door de GGD vastgestelde sociaal-medische indicatie.
2. Het college kan aan de alleenstaande ouder eenmalig bijzondere bijstand verlenen als tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:
 - a. de algemene bijstand wordt beëindigd wegens:
 - i. aanvaarding van werk met een arbeidscontract van tenminste 6 maanden; of
 - ii. het starten van een eigen onderneming of werkzaamheden als zelfstandige zonder personeel,
 - b. er is niet eerder een tegemoetkoming als bedoeld in dit artikel verstrekt.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in het tweede lid bedraagt € 300,00.
4. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Hoofdstuk 7 Reiskosten

Artikel 7.1 Reiskosten voor bezoeken gezinsleden of naaste familieleden

1. Onder gezinsleden of naaste familieleden als bedoeld in dit artikel worden verstaan: de partner of eerste of tweede graad bloedverwanten van de aanvrager.
2. Onder reiskosten als bedoeld in dit artikel worden kosten verstaan in verband met:
 - a. het bezoek aan een gezinslid of naast familielid dat verblijft in een ziekenhuis, mits dat verblijf langdurig van aard is. Daarvan is sprake indien en voor zover het afleggen van de bezoeken langer dan 4 weken voortduurt. Alleen reiskosten die ná 4 weken worden gemaakt kunnen voor bijzondere bijstand in aanmerking komen;
 - b. het bezoek aan een gezinslid of naast familielid, dat verblijft in een instelling, niet zijnde een ziekenhuis, als bedoeld in de wet of de Wet langdurige zorg of thuis wordt verzorgd dan wel verpleegd;
 - c. het bezoek van de ouder(s) voor het bezoek aan de instelling, niet zijnde een ziekenhuis, waar hun kind verblijft;
 - d. het bezoek aan een gedetineerd gezinslid of naast familielid in Nederland;
 - e. in verband met calamiteiten bij een gezinslid of naast familielid in Nederland.
3. Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor reiskosten indien er geen sprake is van een voorliggende voorziening en deze kosten noodzakelijk zijn en voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.
4. Reiskosten die niet meer dan twee zones (OV) bedragen zijn geen noodzakelijke kosten in de zin van artikel 35 eerste lid van de wet, tenzij het de enkele reis betreft van de belanghebbende als bedoeld in het eerste lid onder c.
5. Reiskosten die meer dan twee zones (OV) bedragen zijn uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten in de zin van artikel 35 eerste lid van de wet, daaronder begrepen de eerste twee zones. De reiskosten van minderjarige kinderen van de belanghebbende als bedoeld in het eerste lid kunnen ook voor bijzondere bijstand in aanmerking komen.
6. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt in beginsel gebaseerd op een bezoekfrequentie van maximaal twee keer per week. Daarvan kan het college afwijken rekening houdend met de aard van de (familie)relatie die de belanghebbende heeft met de persoon aan wie de bezoeken worden afgelegd. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan het OV-tarief volgens de 2de klasse (niet zijnde een toeslagtrein) rekening houdend met het gebruik van een eventuele kortingskaart.
7. Indien het college van belanghebbende niet kan vergen dat gebruik wordt gemaakt van het OV, wordt de hoogte van de bijzondere bijstand vastgesteld op € 0,23 per kilometer voor het gebruik van een (eigen) auto.
8. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 7.2 Reiskosten Bijzonder Leerlingenvervoer

1. Het college merkt de reiskosten van Bijzonder Leerlingenvervoer aan als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten indien de school als:
 - Speciaal basisonderwijs (SBO) wordt aangemerkt en de reisafstand enkele reis tussen de 3 en 6 km ligt; of
 - Speciaal onderwijs (SO) wordt aangemerkt en de reisafstand enkele reis tussen de 3 en 6 km ligt; of
 - Voortgezet Speciaal Onderwijs (VSO) wordt aangemerkt en de reisafstand enkele reis 3 km of meer bedraagt; en
 - a. er geen sprake is van een voorliggende voorziening;
 - b. een andere vergelijkbare school dichterbij huis niet aanwezig of mogelijk is;
 - c. de leerling (zelfstandig) met het openbaar vervoer naar school reist.
2. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de reiskosten van de begeleider van de leerling als bedoeld in het vorige lid als de leerling:
 - a. onderwijs volgt op de SBO of SO;
 - b. jonger is dan 9 jaar;
 - c. blijkens het vervoersadvies van de school uitsluitend onder begeleiding naar en van school kan reizen.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan het OV-tarief volgens de 2de klasse (niet zijnde een toeslagtrein) en het gebruik van een eventuele kortingskaart.
4. Indien het college van belanghebbende niet kan vergen dat gebruik wordt gemaakt van het OV, dan wordt de hoogte van de bijzondere bijstand vastgesteld op € 0,23 per kilometer voor het gebruik van een (eigen) auto.
5. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 7.3 Reiskosten (partieel) leerplichtige kinderen

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de noodzakelijke reiskosten indien:
 - a. geen sprake is van bijzonder leerlingenvervoer; en
 - b. er geen vergelijkbaar onderwijsinstituut dichterbij huis is waar het leerplichtige kind onderwijs kan volgen.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan het OV-tarief volgens de 2de klasse (niet zijnde een toeslagtrein) rekening houdend met het gebruik van een eventuele kortingskaart.
3. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Hoofdstuk 8 Overige kostensoorten

Artikel 8.1 Legeskosten

1. Het college verleent in principe geen bijzondere bijstand aan belanghebbende voor de kosten van leges in verband met de verblijfsvergunning regulier die belanghebbende moet verkrijgen dan wel moet verlengen of wijzigen.
2. Het college kan bijzondere bijstand verlenen aan belanghebbende voor de kosten van leges voor het verkrijgen dan wel verlengen van de verblijfsvergunning regulier voor de gezinsleden in het kader van gezinshereniging.
3. Naast de kosten van leges voor belanghebbende als bedoeld in het tweede lid kan het college bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van:
 - a. inschrijving in de Basisregistratie personen (BRP),
 - b. de vertaalkosten van relevante officiële documenten door een beëindigd vertaler.
4. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op basis van de werkelijke kosten en wordt in de vorm van een lening verstrekt.

Artikel 8.2 Kleding

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van kleding indien er sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.
2. Het college neemt de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten aan indien belanghebbende:
 - a. meer dan 12 maanden in detentie heeft verbleven;
 - b. vanwege een medische oorzaak een grote wisseling heeft ondergaan in het lichaamsgewicht;
 - c. vanwege medische redenen is aangewezen op extra kleding.
3. Onder de kosten van kleding kunnen ook speciale bh's en een badpak worden verstaan voor belanghebbenden met een borstprothese.
4. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld aan de hand van richtprijzen die zijn gepubliceerd in het Handboek Werk en Inkomen.
5. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 8.3 Uitvaartkosten

1. Het college kan aan de belanghebbende die als erfgenaam wordt of kan worden aangemerkt bijzondere bijstand verlenen voor de uitvaartkosten indien en voor zover de nalatenschap geen of onvoldoende middelen bevat of nog niet bekend is of dat het geval is of zal zijn.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste en/of tweede lid bedraagt € 3.750,00.
3. Het college kan slechts in zeer bijzondere gevallen afwijken van het bedrag genoemd in het tweede lid.

Artikel 8.4 Kosten bewindvoering

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten bewindvoering.
2. Onder kosten bewindvoering worden in dit artikel verstaan:
 - a. curatele;
 - b. beschermingswind;
 - c. mentorschap,op basis van een beschikking van de kantonrechter.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gebaseerd op de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren.
4. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 8.5 Kosten verblijf buitenland scholieren

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van een (meerdaags) verblijf in het buitenland welke verbonden is aan het middelbaar onderwijs, tenzij die kosten door de school al dan niet via fondsenwerving (deels) bekostigd kunnen worden.
2. Het AOW- en Jeugdtegoed geldt niet als voorliggende voorziening.
3. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Artikel 8.6 Remigratie

1. Het college kan aan de belanghebbende die afkomstig is van de voormalige Nederlandse Antillen of Aruba die niet heeft gereserveerd voor zijn remigratie bijzondere bijstand verlenen indien belanghebbende:
 - a. sinds korte tijd in Nederland verblijft, een uitkering van de gemeente ontvangt en geen uitzicht heeft op werk; en
 - b. om psychische of sociale redenen terug moet naar de voormalige Nederlandse Antillen of Aruba.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt maximaal 3 keer de toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21 van de wet.
3. De bijzondere bijstand voor de reis wordt verstrekt in natura en wordt door het college geboekt én betaald aan een erkend reisbureau.
4. De bijzondere bijstand ter bestrijding van de eerste kosten van levensonderhoud wordt in de vorm van een lening verstrekt.
5. Belanghebbende is verplicht tot terugbetaling zodra hij terugkeert naar Nederland.

Artikel 8.7 Schulden

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor:
 - a. belastingschulden;
 - b. energieschulden;
 - c. huurschulden;
 - d. overige schulden.
2. Het college beoordeelt eerst of het treffen van schuldregeling mogelijk is.
3. Indien het problematische schulden betreft en het treffen van de schuldregeling als bedoeld in het tweede lid niet mogelijk is wijst het college de aanvrager op de mogelijkheden van een schuldsanering.
4. In het geval een schuldregeling niet mogelijk is en dit belanghebbende niet te verwijten valt, kan op grond van zeer dringende redenen bijzondere bijstand voor schuldsanering worden verstrekt als:
 - a. de hulpverlener een positief advies geeft tot sanering van de schulden; en
 - b. een verlenging van de reguliere aflossingstermijn op grond van persoonlijke of gezinssituatie geen oplossing biedt; en
 - c. afwijzing van de sanering niet verantwoord is gelet op de persoonlijke of gezinssituatie.
5. In het geval van een aanvraag om bijzondere bijstand voor een belastingaanslag dient de aanvrager een verzoek in om kwijtschelding.
6. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de belastingaanslag als in geval van alimentatie hierover nog geen of onvoldoende inkomstenbelasting is betaald.
7. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de verschuldigde heffingsrente als er sprake is van:
 - a. een te lage of geen afdracht van loonheffing;
 - b. een te hoge voorlopige teruggaaf voor:
 - i de minst of niet verdienende partner;
 - ii de alleenstaande ouder;
 - iii de alleenstaande.
8. De bijzondere bijstand wordt in principe rechtstreeks betaald aan de betreffende schuldeiser.
9. Het college verbindt aan de bijzondere bijstand voor een energieschuld of huurschuld de verplichting dat deze vaste lasten rechtstreeks van de bijstandsuitkering worden doorbetaald.
10. De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een lening verstrekt.

Artikel 8.8 Overbrugging

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen ter overbrugging vanwege een niet verwijtbare onvoorzienbare terugval in inkomen.
2. Bijzondere bijstand wordt alleen verstrekt:
 - a. bij een verlaging van het inkomen tot onder de toepasselijke bijstandsnorm; en
 - b. de verlaging van het (gezins)inkomen 25% of meer bedraagt; en
 - c. de belanghebbende niet over middelen beschikt.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid bedraagt:
 - a. 75% van de verlaging gedurende maximaal 3 maanden;
 - b. 50% van de verlaging gedurende maximaal 3 maanden;
 - c. 25% van de verlaging gedurende maximaal 3 maanden;maar niet meer dan de toepasselijke bijstandsnorm over de te overbruggen periode.
4. De bijzondere bijstand is een belaste uitkering en wordt om niet verstrekt, tenzij belanghebbende een beroep kan doen op een sociale zekerheidsuitkering. In dat geval wordt de bijzondere bijstand in de vorm van een lening verstrekt.
5. Het college kan bijzondere bijstand verlenen ter overbrugging naar de eerstvolgende betaling wegens een terugval in inkomen en het ontbreken van middelen vanwege een verlating, echtscheiding of verhuizing naar de gemeente Rotterdam vanuit een andere gemeente.
6. Het college kan de bijzondere bijstand als bedoeld in het vorige lid om niet verstrekken of in de vorm van een lening.

Hoofdstuk 9 Bestedingscontrole inrichtingskosten en babyuitzet

Artikel 9.1 Bestedingscontrole bijzondere bijstand

1. Het college controleert de besteding van de bijzondere bijstand, met uitzondering van het baby-pakket als bedoeld in artikel 4.10 van deze beleidsregels, op basis van de Eigen Verklaring.
2. De Eigen Verklaring wordt binnen 1 maand na de datum waarop de bijzondere bijstand is toegekend op voorgeschreven wijze ingeleverd bij het college.
3. De belanghebbende is verplicht de aankoopbewijzen 12 maanden na de datum waarop de bijzondere bijstand is toegekend te bewaren en desgevraagd aan het college te overleggen.
4. Het college is bevoegd de bestedingscontrole op een andere wijze uit te voeren dan genoemd in het eerste lid indien de individuele situatie daartoe aanleiding geeft.

Artikel 9.2 Terugvordering bijzondere bijstand

1. Het college kan de bijzondere bijstand voor inrichtingskosten en babyuitzet terugvorderen indien verantwoording middels de Eigen Verklaring niet of niet tijdig wordt gedaan.
2. Het college kan de bijzondere bijstand voor inrichtingskosten en babyuitzet terugvorderen indien deze:
 - a. niet volledig is besteed voor het doel waarvoor deze is toegekend;
 - b. is besteed voor een ander doel dan waarvoor deze is toegekend.
3. Het college gaat niet over tot terugvordering van de bijzondere bijstand als bedoeld in het tweede lid onder a indien uit de Eigen Verklaring blijkt dat de verantwoording afwijkt binnen een bandbreedte van 10% met een maximum van € 100,00. De eventuele terugvordering wordt vastgesteld op basis van het verschil tussen de toegekende bijzondere bijstand en het bedrag dat volgens de Eigen Verklaring is besteed aan stofferingskosten, duurzame gebruiksgoederen of babyuitzet die zijn gepubliceerd in het Handboek Werk en Inkomen.
4. Het college gaat slechts over tot terugvordering van de bijzondere bijstand als bedoeld in het tweede lid onder b indien uit de Eigen Verklaring blijkt dat de bijzondere bijstand is besteed voor een ander doel dan waarvoor deze is verstrekt.

Hoofdstuk 10 Draagkrachtregels

Artikel 10.1 Algemene beleidsuitgangspunten

1. Het college maakt geen gebruik van het drempelbedrag als bedoeld in artikel 35 tweede lid van de wet.
2. De individuele inkomenstoelag als bedoeld in artikel 36 van de wet wordt niet in aanmerking genomen bij de draagkracht.
3. Het college wijst de aanvraag om bijzondere bijstand af indien de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende kosten naar oordeel van het college kunnen worden bekostigd uit de toepasselijke bijstandsnorm of een inkomen ter hoogte van de toepasselijke bijstandsnorm.

4. Voor de draagkrachtberekening geldt de toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in de artikelen 20, 21, 22, 23 of 24 van de wet. Het college houdt daarbij geen rekening met kostendelende medebewoners als bedoeld in artikel 19a van de wet of verlagingen als bedoeld in de artikelen 27 of 28 van de wet.
5. Het college wijst de aanvraag om bijzondere bijstand af indien de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke periodieke kosten per maand minder bedragen dan de vastgestelde draagkracht.
6. Indien binnen de vastgestelde draagkrachtperiode een nieuwe aanvraag om bijzondere bijstand wordt ingediend, dan stelt het college de draagkracht (opnieuw) vast op basis van:
 - a. de eerder vastgestelde draagkracht; of
 - b. de resterende draagkracht,in die draagkrachtperiode.
7. Bij het vaststellen van de draagkracht gaat het college uit van het beschikken of redelijkerwijs kunnen beschikken over het in aanmerking te nemen inkomen en/of vermogen.
8. Indien en zolang de belanghebbende die is toegelaten tot een wettelijk schuldhulpverleningstraject voldoet aan de voorwaarden van dat traject, gaat het college er van uit dat redelijkerwijs niet kan worden beschikt over het inkomen en/of vermogen.
9. Een eenmaal vastgestelde draagkracht kan alleen tijdens het draagkrachtjaar worden gewijzigd bij een ingrijpende wijziging in de omstandigheden. Het college beoordeelt dat in het individuele geval.

Artikel 10.2 Draagkrachtperiode inkomen en vermogen

1. Het college stelt de draagkrachtperiode in beginsel vast op 12 maanden. De draagkrachtperiode begint op de eerste dag van de maand waarop de aanvraag is ingediend.
2. In afwijking van het eerste lid kan het college de draagkrachtperiode voor een kortere periode vaststellen als daar in het individuele geval of op basis van de kostensoort aanleiding voor is.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op basis van het verschil tussen de draagkracht en de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.

Artikel 10.3 Draagkracht en inkomen

1. Het college merkt het inkomen dat niet meer bedraagt dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in artikel 10.1, vierde lid, van deze beleidsregels aan als draagkrachtloos inkomen.
2. Indien het inkomen meer bedraagt dan 150% van de toepasselijke bijstandsnorm, wordt het meerdere boven de bijstandsnorm als 100% draagkracht aangemerkt.
3. In afwijking van het tweede lid geldt voor bepaalde kostensoorten dat het meerdere van het inkomen boven de toepasselijke bijstandsnorm als 100% draagkracht wordt aangemerkt. De betreffende kostensoorten zijn gepubliceerd in het Handboek Werk en Inkomen.
4. Indien het inkomen minder bedraagt dan 150% van de toepasselijke bijstandsnorm geldt voor bepaalde kostensoorten anders dan de kostensoorten bedoeld in het derde lid, dat:
 - a. 10% over de eerste € 70,00; en
 - b. daarna 35% over het meerdere,

van de toepasselijke bijstandsnorm als draagkracht wordt aangemerkt. De betreffende kostensoorten zijn gepubliceerd in het Handboek Werk en Inkomen.

5. Indien binnen een draagkrachtjaar sprake is van samenloop van de percentages, als bedoeld in het vorige lid, dan wordt het verschil in draagkracht dat nog niet in aanmerking is gekomen in een keer verrekend, tenzij het om periodieke kosten gaat.
6. Bij de vaststelling van het inkomen als bedoeld in het eerste lid blijven de middelen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, met uitzondering van onderdeel c voor de persoon die jonger is dan 27 jaar en het bijzonder inkomen als bedoeld artikel 33, vijfde lid, van de wet buiten beschouwing.
7. De toepasselijke bijstandsnorm van de alleenstaande ouder wordt vermeerderd met de verhoging van het kindgebonden budget (ALO-kop).
8. Het college kan de volgende buitengewone uitgaven in ieder geval in mindering brengen op de draagkracht:
 - a. onderhoudsverplichtingen ten behoeve van (ex)echtgenoten en kinderen;
 - b. de daadwerkelijke kosten van studie en opleiding voor kinderen; en
 - c. de eigen bijdrage op grond van de Wet langdurige zorg.

Artikel 10.4 Draagkracht en vermogen

1. Het college merkt het vermogen voor zover dat meer bedraagt dan de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34, derde lid, van de wet aan als 100% draagkracht.
2. In afwijking van het eerste lid blijft het vermogen dat is opgebouwd tijdens een door het college vastgestelde draagkrachtperiode, buiten beschouwing.

3. Bij de verstrekking van bijzondere bijstand voor het babypakket of een babyuitzet, wordt geen rekening gehouden met draagkracht als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 10.5 Incidentele en periodieke verstrekkingen

1. Indien het college incidentele bijzondere bijstand verstrekt, dan wordt de draagkracht over de vastgestelde draagkrachtperiode in één keer verrekend.
2. Indien het college periodieke bijzondere bijstand verstrekt, dan wordt de draagkracht verdeeld over de vastgestelde draagkrachtperiode.
3. Indien het college binnen een draagkrachtjaar zowel periodieke als incidentele bijzondere bijstand verstrekt, dan wordt de draagkracht in principe zoveel mogelijk verrekend met de eerst toegekende bijzondere bijstand.

Hoofdstuk 11 Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 11.1 Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels bijzondere bijstand Rotterdam 2016.

Artikel 11.2 Inwerkingtreding

1. Deze beleidsregels treden in werking met ingang van 1 november 2016 met uitzondering van artikel 7.1, zevende lid en artikel 7.2, vierde lid.
2. Artikel 7.1, zevende lid en artikel 7.2, vierde lid van deze beleidsregels treden op 1 december 2016 in werking.

Artikel 11.3 Overgangsrecht

Voor aanvragen om bijzondere bijstand die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van deze beleidsregels en waarop het college op een datum na inwerkingtreding beslist geldt dat deze beleidsregels van toepassing zijn, tenzij het oude regime gunstiger is voor belanghebbende.

Artikel 11.4 Bevoegdheid college

In alle gevallen waarin deze beleidsregels niet voorzien beslist het college.

Aldus vastgesteld op 25 oktober 2016.

A.G. Coenen,

Directeur Maatschappelijke Ondersteuning in de Wijk van het cluster Maatschappelijke Ontwikkeling

Artikelsgewijze toelichting beleidsregels bijzondere bijstand Rotterdam

Artikel 1.1 Wettelijke grondslag

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.2 Begripsbepalingen

Eerste lid onder a

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder b

Met het oog op een meer efficiënte werkwijze en de nadruk op de eigen verantwoordelijkheid van de belanghebbende aan wie bijzondere bijstand wordt toegekend wordt voor de bestedingscontrole gebruik gemaakt van de zogeheten Eigen Verklaring. Deze wordt administratief gecontroleerd (zie hoofdstuk 9 van deze beleidsregels).

Eerste lid onder c

Bij het vaststellen van de draagkracht gaat het college uit van het inkomensbegrip in de wet. Voor de bijzondere bijstand geldt, net als voor algemene bijstand, dat de middelen genoemd in artikel 31, tweede lid, van de wet niet meetellen bij de berekening, met uitzondering van de jonggehandicaptenkorting voor de persoon die jonger is dan 27 jaar. Zie hoofdstuk 10 van deze beleidsregels voor de berekening van draagkracht uit het inkomen.

Eerste lid onder d

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder e

Voor de vaststelling van de draagkracht gaat het college uit van middelen waarover de belanghebbende of het gezin beschikt of redelijkerwijs kan beschikken.

Eerste lid onder f

Bij het vaststellen van de draagkracht gaat het college uit van het vermogen als bedoeld in de wet. Zie hoofdstuk 10 van deze beleidsregels voor de berekening van draagkracht uit vermogen.

Eerste lid onder g

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder h

Bij een aanvraag om bijzondere bijstand voor een woonkostentoeslag is het van belang of er sprake is van een zelfstandige woning. De wet bepaalt niet wat onder een woning wordt verstaan, maar wel dat onder een woning mede wordt verstaan een woonwagen of een woonschip (art. 3, zesde lid, van de wet). Volgens de jurisprudentie wordt met een woning een zelfstandige woning bedoeld die is voorzien van een eigen toegang, waarbij geen wezenlijke woonfuncties zoals woon- en slaapruiimte, was- en kookgelegenheid en toilet met andere woningen worden gedeeld (CRVB:2015:79).

Eerste lid onder i

Voor de berekening van de woonkostentoeslag blijven de woonkosten die iemand altijd geacht wordt zelf uit zijn inkomen te moeten betalen (de basishuur), buiten beschouwing. Dat geldt ook voor eigen woningbezitters.

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.3 Reikwijdte beleidsregels

Artikel 40 eerste lid van de wet bepaalt jegens het college van welke gemeente recht op bijstand bestaat (CRVB:2012:BY4179 en CRVB:2013:1031). Dat is de gemeente waar de belanghebbende woonplaats heeft als bedoeld in de artikelen 1:10 en 1:11 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Voor het recht op bijzondere bijstand is mede bepalend of betrokkene staat ingeschreven in de Basisregistratie personen (BRP) op een woonadres in Rotterdam. Het kan voorkomen dat iemand zich niet kan inschrijven in de BRP. Het college zal in voorkomende gevallen uit moeten gaan van de feitelijke situatie (CRVB:2013:1021 en CRVB:2013:BY8020).

Artikel 1.4 Advisering

Eerste lid

Bij het vaststellen van de noodzaak en/of hoogte van de bijzondere bijstand is het college niet altijd ter zake kundig. In die gevallen heeft het college de bevoegdheid om deskundigenadvies advies in te winnen.

Tweede lid

Het spreekt voor zich dat belanghebbende zijn medewerking moet verlenen aan het onderzoek (art. 17, tweede lid, van de wet dan wel op grond van art. 55 van de wet). Het is niet altijd nodig dat belanghebbende persoonlijk verschijnt bij de adviseur. Soms kan de medische noodzaak voor de kosten worden

vastgesteld op basis van dossieronderzoek en het raadplegen van een deskundige in de behandelende sector of de huisarts. Daarnaast zal belanghebbende toestemming moeten verlenen zodat de adviseur in staat is volledig advies aan het college uit te mogen brengen. Dat betekent dat niet snel met succes een beroep kan worden gedaan op het zogeheten verschoningsrecht (vergelijk CRVB:2015:955). Zie voor nadere verplichtingen artikel 1.5 van deze beleidsregels.

Derde lid

In het derde lid is opgenomen wanneer het college in ieder geval om advies vraagt. Er kunnen zich dus ook andere situaties voordoen waarbij het college deskundigenadvies inwint.

Vierde lid

In het vierde lid is neergelegd in welke gevallen een advies achterwege kan blijven. Dat is bijvoorbeeld het geval als de medische noodzaak duidelijk is bijvoorbeeld door het vaststellen daarvan door een arts of specialist. Ook kan uit een eerder advies blijken dat een herbeoordeling niet nodig wordt geacht. Verder wordt invulling gegeven aan een doelmatigheidsoverweging (kosten). Uit onderdeel a en b blijkt wanneer een advies feitelijk niets toevoegt en daarmee onnodig belastend is voor de belanghebbende.

Artikel 1.5 Nadere verplichtingen

Algemeen

Het college heeft op grond van artikel 55 van de wet een discretionaire bevoegdheid om aan de (bijzondere) bijstand nadere verplichtingen te verbinden. Het gaat om verplichtingen die van toepassing zijn in het individuele geval en dus niet van rechtswege verbonden zijn aan de bijstand: het college moet deze verplichtingen opleggen.

Onderdeel a

In het algemeen geldt dat aan de bijzondere bijstand een bestedingsverplichting is verbonden. Dit betekent dat in het toekenningbesluit wordt opgenomen waar bijzondere bijstand voor wordt verstrekt en dat de toegekende bijzondere bijstand moet worden besteed aan dat betreffende doel. De belanghebbende moet daarvan, al dan niet desgevraagd, betalingsbewijzen kunnen overleggen. De bijzondere bijstand kan dan ook worden teruggevorderd als niet wordt voldaan aan de bestedingsverplichting. De verantwoordelijkheid van de besteding van de bijzondere bijstand voor inrichtingskosten en babyuitzet wordt gedaan middels de systematiek van de Eigen Verklaring (zie hoofdstuk 9 van deze beleidsregels).

Onderdeel b

Verplichtingen op grond van artikel 55 van de wet kunnen ook strekken tot vermindering of beëindiging van bijstand. Opgemerkt wordt dat het opleggen van nadere verplichtingen een verregaande inbreuk kan maken op de persoonlijke levenssfeer van iemand. In voorkomende gevallen zal het college zich telkens moeten afvragen of dat wel gerechtvaardigd is. Een dergelijke inbreuk is gerechtvaardigd in de vorm van de verhuisplicht als bijzondere bijstand wordt verstrekt in de vorm van een woonkostoetoeslag aan de belanghebbende met (te) hoge woonlasten (CRVB:2008:BD9345 en CRVB:2013:1957). Zie verder artikel 4.4 en 4.5 van deze beleidsregels. Ook kan aan een alleenstaande ouder de verplichting worden opgelegd om een machtiging als bedoeld in artikel 1:345 Burgerlijk Wetboek (BW) aan de Kantonrechter te vragen om te kunnen beschikken over het aan de minderjarige toegevoegde vermogen, omdat een dergelijke verplichting strekt tot vermindering of beëindiging van de gezinsbijstand (CRVB:2012:BX7177 en vergelijk CRVB:2005:AT3658).

Artikel 2.1 Algemene voorwaarden

Algemeen

De toelichting bij dit artikel pretendeert niet volledig te zijn. De belangrijkste dan wel over de meest voorkomende geschillen in de jurisprudentie zijn hier kort toegelicht.

Eerste lid

In paragraaf 2.2 van de wet staan de algemene voorwaarden voor het recht op (bijzondere) bijstand. Dat betekent dat het college (in principe) geen bijzondere bijstand verleent als een van deze artikelen van toepassing is (art. 11 tot en met 16 van de wet). Dat geldt niet als deze beleidsregels anders bepalen, zoals bij het toekennen van bijzondere bijstand voor het doorbetalen van de huur aan de belanghebbende die in Nederland in detentie verblijft (zie artikel 4.14 van deze beleidsregels). Verblijft belanghebbende in het buitenland in detentie, dan staat artikel 13, eerste lid onder e, van de wet in wege aan bijstandsverlening.

Dat artikel bepaalt dat na overschrijding van de periode van 4 weken (pensioengerechtigden 13 weken) er geen recht bestaat op (bijzondere) bijstand.

Nederlander zijn (art. 11 van de wet)

Voor het recht op (bijzondere) bijstand moet de aanvrager Nederlander zijn of daarmee gelijkgesteld. Er is sprake van gelijkstelling als de vreemdeling beschikt over een verblijfsvergunning (toegelaten verblijf) of als de vreemdeling, na rechtmatig verblijf te hebben gehouden rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8 sub g of h Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) én voldoet aan de voorwaarden genoemd in het Besluit gelijkstelling vreemdelingen. Gaat het om EU-onderdanen, dan moet het college vaststellen of betrokkene rechtmatig verblijf houdt. Als bijstand wordt verstrekt, dan zal het college

daarvan melding moeten doen aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Dit laatste zal zich bij bijzondere bijstand niet snel voordoen.

Territorialiteit (art. 11 van de wet)

Op grond van het territorialiteitsbeginsel geldt dat er geen recht bestaat op (bijzondere) bijstand voor personen die buiten Nederland verblijven of wonen, tenzij betrokkene gedurende de wettelijk bepaalde toegestane periode buiten Nederland verblijft zonder dat dit consequenties heeft voor het recht op bijstand. Evenmin bestaat recht op (bijzondere) bijstand voor kosten die buiten Nederland worden gemaakt.

Onderhoudsplicht ouders (art. 12 van de wet)

De jongmeerderjarige kan recht hebben op bijzondere bijstand indien de noodzakelijke kosten van het bestaan meer bedragen dan de voor hem geldende norm én voor deze kosten geen beroep kan worden gedaan op zijn ouders, omdat de middelen van de ouder(s) daartoe niet toereikend zijn of de jongmeerderjarige redelijkerwijs zijn onderhoudsrecht jegens zijn ouders niet te gelde kan maken. De kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd zijn vaak verbonden aan zelfstandige huisvesting van de jongmeerderjarige. Het college beoordeelt of zelfstandige huisvesting noodzakelijk is. Zie ook artikel 4.16 van deze beleidsregels.

Uitsluiting van bijstand (art. 13, eerste lid, van de wet)

In het eerste lid van artikel 13 van de wet staan de situaties beschreven wanneer geen recht bestaat op (bijzondere) bijstand. Hieronder staan drie voorbeelden die bij de bijzondere bijstand nog al eens voorkomen.

1. Schulden

Bestaanskosten die de afbetaling van schulden betreffen, kunnen in het algemeen niet worden aangemerkt als noodzakelijke bestaanskosten in de zin van de wet. De overheid biedt immers via de wet iedere burger de zekerheid van toereikende middelen om in het noodzakelijke te voorzien en neemt daarmee de noodzaak weg tot het maken van schulden louter om in de noodzakelijke bestaanskosten te kunnen voorzien. Schulden ontstaan dus (uitzonderingen daargelaten) niet uit een gebrek aan het noodzakelijke, maar uit de wijze van besteding van de middelen. Daarvoor geldt een uitzondering als er sprake is van zeer dringende redenen als bedoeld in artikel 49 onder b van de wet.

2. Jonger dan 18 jaar

Degene die jonger is dan 18 jaar heeft geen recht op (bijzondere) bijstand omdat die persoon niet als zelfstandig subject van bijstand kan worden aangemerkt. Kinderen behoren namelijk tot het gezin van hun ouders (art. 4 eerste lid onder c van de wet). Zie verder onder 'zeer dringende redenen' van deze toelichting.

3. Rechtens zijn vrijheid ontnomen

Op grond van artikel 13, eerste lid, onder a van de wet is degene die in detentie verblijft uitgesloten van het recht op bijstand. In artikel 4.14 van deze beleidsregels wordt een uitzondering gemaakt op deze uitsluitingsgrond.

Geen noodzakelijke kosten (art. 14 van de wet)

De wet beschrijft niet wat (precies) onder noodzakelijke kosten wordt verstaan. Alleen in artikel 14 van de wet staat een limitatief aantal kostensoorten genoemd die in ieder geval niet noodzakelijk zijn. Zie verder artikel 2.3 van deze beleidsregels.

Voorliggende voorziening (art. 15 van de wet)

Dit artikel bepaalt de bevoegdheid tot bijstandsverlening in relatie tot de voorliggende voorziening. Er bestaat geen recht op (bijzondere) bijstand voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die – gezien haar aard en doel – wordt geacht voor de belanghebbende toereikend en passend te zijn. Het recht op bijstand strekt zich evenmin uit tot kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt. Het college moet de vraag beantwoorden of de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd binnen de reikwijdte van de voorliggende voorziening vallen. Zie ook artikel 2.2 van deze beleidsregels. De meeste geschillen in de jurisprudentie over de bijzondere bijstand gaan over de afbakening met het domein van de zorg. De Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg worden als voorliggende passende en toereikende voorzieningen aangemerkt (CRVB:2011:BU8263, CRVB:2009:BK4230).

Zeer dringende redenen (art. 16 van de wet)

Voor personen die zijn uitgesloten van het recht op bijstand kunnen zeer dringende redenen nopen om toch tot bijstandsverlening over te gaan. Dit geldt niet voor de vreemdeling als bedoeld in het tweede lid van artikel 16. Artikel 16 van de wet kan niet worden toegepast indien belanghebbende valt onder de personenkring, als bedoeld in artikel 11 van de wet (CRVB:2010:BO9242).

De zeer dringende redenen hebben feitelijk niets te maken met de betreffende uitsluitingsgrond zelf, maar zien op de situatie die daardoor ontstaat, die in de betreffende gevallen mogelijk moet worden voorkomen. In het algemeen zal de aanvrager die omstandigheden moeten stellen en zo nodig nader

moeten onderbouwen. Het college zal in voorkomende gevallen de vraag moeten beantwoorden of bijstandsverlening volstrekt onvermijdelijk is. Onder zeer dringende redenen vallen situaties van levensbedreigende aard of die blijvend ernstig letsel of invaliditeit tot gevolg kunnen hebben. Ernstig letsel kan ook psychisch letsel omvatten. Uit de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt overigens dat er maar zeer zelden met succes een beroep wordt gedaan op toepassing van artikel 16 van de wet (CRVB:2014:4375 en CRVB:2009:BK6576).

Drie voorbeelden

1. Personen die langer dan de toegestane periode buiten Nederland verblijven hebben geen recht op bijstand (art. 11 van de wet). De aanleiding daarvoor kan bijvoorbeeld van medische aard zijn omdat iemand niet mag reizen. Echter kan dat op zichzelf genomen niet als een zeer dringende reden worden aangemerkt.
2. Personen die kosten van medische aard hebben, zijn in de meeste gevallen uitgesloten van het recht op bijzondere bijstand (art. 15 van de wet). De reden hiervan is dat de Zorgverzekeringswet, het Besluit en de Regeling zorgverzekering (impliciet) bepalen dat de kosten niet noodzakelijk zijn. Het effect van het niet door de voorliggende voorziening vergoeden van kosten kan zeer dringende redenen tot gevolg hebben. Uit de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt echter ook dat niet snel met succes een beroep op de zeer dringende redenen wordt gedaan (CRVB:2014:4375, CRVB:2009:BK6576 en CRVB:2009:BK6576). Het ligt overigens voor de hand dat het college in dit kader om medisch advies vraagt voor de beoordeling van de aanvraag (CRVB:2015:678).
3. Personen jonger dan 18 jaar zijn geen zelfstandig subject van bijstand en hebben geen recht op bijstand (art. 13 eerste lid onder f van de wet). In geval (bijzondere) bijstand wordt aangevraagd voor een minderjarig kind van Nederlandse nationaliteit moet de beantwoording van de vraag of sprake is van zeer dringende redenen worden gezien in het licht van artikel 3 eerste en tweede lid en artikel 27 derde lid van het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK). Zie bijvoorbeeld CRVB:2014:2780. In voorkomende gevallen geldt dat het college ook rekening houdt met de financiële mogelijkheden van de wettelijk vertegenwoordiger als voogd én dat het doen van een aanvullend beroep op de onderhoudsplichtige ouder(s) kan worden geveegd (CRVB:2016:1098 en CRVB:2016:1249).

Tweede lid

De wet heeft als uitgangspunt dat alleen recht op bijstand bestaat voor personen die in Nederland verblijven en wonen. Uit het in artikel 11 van de wet genoemde territorialiteitsbeginsel vloeit ook voort dat kosten die buiten Nederland zijn opgekomen of niet aan Nederland zijn gebonden niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen (CRVB:2000:AJ9617 en CRVB:2015:363). Dit betekent dus niet dat de belanghebbende die zijn woonplaats heeft in Rotterdam geen bankstel in België kan aanschaffen. Het betreft in dit voorbeeld kosten die aan Nederland zijn gebonden en in Nederland zijn opgekomen (CRVB:2005:AS7345).

Artikel 2.2 Voorliggende voorziening

Eerste en tweede lid

In het eerste lid wordt de inhoud en strekking weergegeven van het bepaalde in artikel 5 onderdeel e van de wet. In het algemeen kunnen voorliggende voorzieningen zoals hier bedoeld zowel privaatrechtelijk als ook publiekrechtelijk van aard zijn. Voor de toepassing geldt dat er sprake moet zijn van een aanspraak. Dat wil zeggen dat er daadwerkelijk een beroep gedaan moet kunnen worden op de betreffende voorziening.

Het tweede lid verduidelijkt de toepassing in geval van een aanvullende (collectieve) zorgverzekering zoals het Rotterdampakket. Het kan daarbij ook gaan om de vergoeding van niet-medische kosten. Gebruikmaking van het Rotterdampakket of een andere aanvullende zorgverzekering kan niet door het college worden verplicht.

Derde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vierde lid

In het vierde lid wordt een aantal voorbeelden genoemd van wetten die in ieder geval als een aan de bijstand voorliggende toereikende en passende voorziening worden aangemerkt. Uit de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep volgt dat (in dit geval) de Kredietbank Rotterdam als toereikende en passende voorliggende voorziening kan worden aangemerkt voor de kosten van vrijwillig budgetbeheer (CRVB:2013:2642 en CRVB:2012:BY3820). De Kredietbank Rotterdam biedt deze vorm van dienstverlening.

Artikel 2.3 Geen noodzakelijke kosten

Eerste lid

De wet beschrijft niet wat (precies) onder noodzakelijke kosten wordt verstaan. Alleen in artikel 14 van de wet is een limitatief aantal kostensoorten genoemd die in ieder geval niet noodzakelijk zijn. Voor

deze kostensoorten volgt dus geen beoordeling op grond van artikel 35 van de wet, er is geen bijzondere bijstand mogelijk. Voorbeelden zijn een boete en geleden of toegebrachte schade. De kosten van een rijbewijs, twee paspoorten en een kentekenbewijs die rechtstreeks voortvloeien uit een diefstal, moeten aangemerkt worden als geleden of toegebrachte schade (CRVB:2013:BV8173). Onder een zeer acute situatie kan een brand in de woning worden verstaan waarbij de belanghebbende geen verzekering heeft afgesloten voor de schade. Het college kan in zulke gevallen bijzondere bijstand verlenen voor (her)inrichtingskosten.

Tweede lid

De kosten van bewindvoering die verband houden met het beheer van een persoonsgebonden budget (pgb) zijn feitelijk te vermijden door voor zorg in natura te kiezen. Dit betekent dat het geen noodzakelijke kosten zijn in de zin van artikel 35, eerste lid, van de wet (CRVB:2015:1654). Daarbij wordt ook opgemerkt dat in het kader van het trekkingsrecht voor pgb's de Sociale verzekeringsbank het feitelijk beheer van dat pgb op zich neemt (Jeugdwet, Wet langdurige zorg en Wmo 2015).

Artikel 2.4 Bijzondere omstandigheden: reservering

Algemeen

In beginsel moeten incidenteel (of periodiek) voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan worden voldaan uit iemands middelen via reservering dan wel via gespreide betaling achteraf. Met een gespreide betaling achteraf wordt het afsluiten van een lening bedoeld bij de gemeentelijke Kredietbank. Volgens vaste jurisprudentie kan dat als voorliggende voorziening worden aangemerkt (CRVB:2010:BN3307). De gemeente Rotterdam merkt een persoonlijke lening bij de Kredietbank Rotterdam echter niet aan als een voorliggende voorziening (zie artikel 2.2 derde lid van deze beleidsregels).

Eerste lid

Het gaat bij incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan om kosten die in principe voorzienbaar zijn (CRVB:2007:BB0547, CRVB:2012:BY0318 en CRVB:2014:1751). Zo is na de aanschaf van een nieuw ID-bewijs op voorhand al bekend wanneer dit weer moet worden verlengd. Ook bij de aanschaf van bijvoorbeeld een wasmachine is bekend, rekening houdend met de normale levensduur, dat dit apparaat op enig moment weer moet worden vervangen. Dat wil zeggen dat deze kosten weliswaar noodzakelijk kunnen zijn maar algemeen voor komen en iedereen in principe met deze kosten kan worden geconfronteerd. Het kan echter ook gaan om kosten die niet vaak voorkomen. Bijvoorbeeld notariskosten voor een testament (CRVB:2012:BW6835). Dergelijke kosten hebben te maken met een keuze van betrokkenen en zijn om die reden niet noodzakelijk of kunnen niet als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten worden aangemerkt. Naast notariskosten zijn uiteraard veel meer voorbeelden denkbaar. Dit betekent dat er in beginsel geen bijzondere bijstand wordt verstrekt voor deze kosten. De individuele inkomensvoorslag maakt op grond van deze beleidsregels geen onderdeel uit van het oordeel over de reserveringscapaciteit. Het niet of onvoldoende kunnen reserveren vanwege de aflossing op schulden is in principe geen bijzondere omstandigheid (CRVB:2013:751 en CRVB:2015:2719).

Uitzonderingen

Een oordeel over de reserveringscapaciteit heeft logischerwijs ook te maken met de vraag of de kosten van de belanghebbende plotseling zijn opgekomen en daarom niet voorzienbaar waren. Ook kan de periode, waarover men geacht wordt te reserveren, te kort zijn geweest gelet op de hoogte van de kosten. Denk bijvoorbeeld aan een lange periode van detentie bij een aanvraag om inrichtingskosten (CRVB:2014:478). Daarnaast kan het voorkomen dat belanghebbende in de te beoordelen periode te maken heeft gehad met een cumulatie van (eigen) noodzakelijke voorzienbare kosten. Het kan zijn dat dit met zich meebrengt dat er geen of onvoldoende reserveringsmogelijkheden zijn (geweest). Dit is wel afhankelijk van de aard en omvang van die kosten. Verder ligt het in ieder geval op de weg van belanghebbende dat te stellen en desgevraagd aan te tonen met verifieerbare bewijsstukken. Met kosten die betrekking hebben op andere personen dan de aanvrager wordt in principe geen rekening gehouden.

Tweede lid

Op basis van de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep zijn in het tweede lid kostensoorten opgenomen die in ieder geval als incidenteel of periodiek algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan worden aangemerkt (CRVB:2016:886, CRVB:2016:176 en CRVB:2010:BO2750). Hiermee is dus geen limitatief overzicht bedoeld.

Artikel 2.5 Bijzondere omstandigheden: overig

Eerste lid

Er kan niet altijd op voorhand worden gezegd of de kosten waar bijzondere bijstand voor wordt aangevraagd incidenteel of periodiek voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan zijn. Dat is van belang om te weten in verband met de reserveringsplicht.

Het zijn in ieder geval kosten die niet als 'algemeen' worden aangemerkt en waar dus niet het karakter van vervanging dan wel voorzienbaarheid in besloten zit. Voor dergelijke kosten geldt geen reserveringsplicht.

Tweede lid

Op basis van de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep zijn in het tweede lid kostensoorten opgenomen die in ieder geval als incidenteel of periodiek voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan worden aangemerkt (CRVB:2014:3221, CRVB:2012:BW7543 en CRVB:2010:BO4643). Hiermee is dus geen limitatief overzicht bedoeld.

Artikel 3.1 Indienen aanvraag

Eerste en tweede lid

Spreken voor zich, behoeven geen toelichting.

Derde lid

Dit lid bepaalt de hoofdregel. In het algemeen geldt dat de aanvraag moet worden ingediend voor het moment waarop, eenvoudig gezegd, de betalingsverplichting voor de betreffende kosten ontstaat (bijv. CRVB:2016:2715 en CRVB:2007:BA6875).

Vierde lid

In afwijking van de hoofdregel bepaalt dit lid wanneer de aanvraag om bijzondere bijstand voor de doorbetaling van de huur bij verblijf in detentie wordt ingediend. Een aanvraag die vóór ingang detentie wordt ingediend terwijl wel duidelijk is dat de detentie zal worden geëffectueerd, wijst het college af. De belanghebbende zal de aanvraag dus na aanvang van de detentieperiode moeten indienen echter wel binnen een periode van 1 maand na de ingangsdatum van detentie. De ratio hiervan is dat na 1 maand sprake zal zijn van een betalingsachterstand die als schuld wordt aangemerkt. En voor schulden mag op grond van artikel 13 eerste lid onder g van de wet geen bijstand worden verstrekt.

Vijfde lid

Dit lid bepaalt dat het college kan afwijken van de hoofdregel, behalve bij een aanvraag voor de doorbetaling van de huur bij verblijf in detentie (zie vorige lid). Er kan op grond van dit lid met terugwerkende kracht bijzondere bijstand worden verstrekt, mits de nota's niet ouder zijn 12 maanden. Voor bewindvoeringskosten geldt een specifieke regeling (zie volgende lid). Het college gaat bij beoordeling of de aanvraag op tijd is ingediend uit van de factuurdatum. Daarbij is het is niet van belang of de nota al is voldaan. Voor het recht op bijzondere bijstand moet het college nog wel de noodzaak van de kosten kunnen vaststellen én of het uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende kosten gaat.

Zesde lid

Dit lid bepaalt de regel voor bewindvoerderskosten. Daarvoor geldt dat slechts die kosten worden vergoed die betrekking hebben op de periode tot maximaal 12 maanden voorafgaande aan de datum van de aanvraag. Dat is dus een strengere voorwaarde dan voor de kosten bedoeld in het vijfde lid. Daarbij geldt de datum waarop de Kantonrechter de beschikking heeft afgegeven. Daarbij wordt nog opgemerkt dat bij de benoeming van de bewindvoerder tussen de 1^e en de 15^e van de maand, de hele maand voor vergoeding in aanmerking komt. In het geval van een benoeming vanaf de 16^e van de maand komen de kosten vanaf de 16^e in aanmerking voor bijzondere bijstand (art. 3 vierde lid van de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren).

Artikel 4.1 Verhuisplicht

Eerste lid

Het college heeft op grond van artikel 55 van de wet een discretionaire bevoegdheid om nadere verplichtingen op te leggen die zijn verbonden aan het recht op bijstand. Deze verplichtingen strekken in dit geval tot vermindering of beëindiging van bijstand. Bij het verlenen van bijzondere bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag maakt het college in principe gebruik van deze bevoegdheid omdat betrokkenen, in relatie tot de hoogte van hun inkomen, niet te duur mogen wonen. Dat geldt voor huurders (CRVB:2016:190 en CRVB:2016:77) maar ook voor ook woningeigenaren (CRVB:2013:1957 en CRVB:2014:4242).

Tweede lid

Dit lid bepaalt wanneer er geen verhuisplicht geldt.

Derde lid aanhef

Zijn de kosten echter hoger dan de maximaal subsidiabele huurgrens, dan geldt als hoofdregel dat de verhuisplicht wordt opgelegd. Hierop zijn wel een aantal uitzonderingen.

Derde lid aanhef en onder a

In deze situatie gaat het om aanpassingen van de woning die bijvoorbeeld op grond van de Wmo 2015 of daaraan voorafgaande wetgeving zijn aangebracht. De Wet op de huurtoeslag (Wht) kent in deze situatie ook afwijkende regels.

Derde lid aanhef en onder b

In de situatie genoemd in dit onderdeel zal het college deskundigenadvies moeten inwinnen.

Derde lid aanhef en onder c

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Derde lid aanhef en onder d

Na het bereiken van het zogeheten kredietplafond beoordeelt het college of belanghebbende naar verwachting voor langere tijd op algemene bijstand zal zijn aangewezen. Is dat het geval, dan legt het college de verhuisplicht op. Dat is overigens in overeenstemming met het complementaire karakter van bijstand. Daar past het in stand houden van eigen woningbezit niet bij.

Derde lid aanhef en onder e

Voor zelfstandigen als bedoeld in dit onderdeel is alleen een woonkostentoeslag zonder verhuisplicht mogelijk in combinatie met een uitkering in het kader van het Bbz 2004. De verhuisplicht geldt dus wel voor zelfstandigen die hun bedrijf beëindigen.

Vierde lid

Omdat de bijstandsverlening in het geval van de verhuisplicht is gemaximeerd, wordt in het tweede lid benadrukt dat zolang de verhuisplicht niet is opgelegd er geen gemaximeerde periode geldt.

Artikel 4.2 Woonkostentoeslag huurders

Eerste lid

Als hoofdregel geldt dat de Wht als een aan de bijstand voorliggende passende en toereikende voorziening wordt aangemerkt (CRVB:2011:BT1740). Ook in geval de rekenuur te hoog is geldt de Wht als voorliggende passende en toereikende voorziening (CRVB:2016:77). De Wht kan niet in alle gevallen als passende en toereikende voorliggende voorziening worden aangemerkt omdat de huurtoeslag bijvoorbeeld wordt verstrekt met ingang van de eerste van de maand (CRVB:2014:1945). De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de berekeningsystematiek van de Wht.

Tweede lid

Hoewel de Wht als voorliggende passende en toereikende voorziening moet worden aangemerkt, kunnen daar toch uitzonderingen voor gelden. Die staan genoemd in het tweede lid.

Derde lid

Als hoofdregel geldt dat de bijzondere bijstand (in het geval de woonkosten hoger zijn dan de maximale huurgrens) voor maximaal 24 maanden kan worden toegekend. Het college kent telkens voor maximaal 6 maanden toe. Belanghebbende kan na afloop van de beschikking een nieuwe (verlengings)aanvraag indienen.

Vierde lid

In artikel 4.4 van deze beleidsregels is de zogeheten verhuisplicht voor huurders geconcretiseerd.

Vijfde lid

Het college zal bij de aanvraag om verlenging moeten beoordelen of is voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht. Is dat het geval, dan kan het college de bijzondere bijstand (telkens) met maximaal 6 maanden verlengen (toekennen), totdat de maximale periode van 24 maanden is bereikt. Daarnaast legt het college wederom de verhuisplicht op onder toepassing van artikel 55 van de wet. Die bestaat er onder meer uit dat belanghebbende zijn inschrijving als woningzoekende moet handhaven.

Zesde lid

Dit lid bepaalt de hoofdregel in het geval belanghebbende zich niet of niet voldoende heeft gehouden aan de zogeheten verhuisplicht. Het college is bevoegd de aanvraag om verlenging af te wijzen op grond van artikel 15 van de wet (CRVB:2016:77 en CRVB:2011:BT1740). In de hier genoemde uitspraken hanteert het college, volgens de CRvB, buitenwettelijk begunstigend beleid. Er kunnen zich omstandigheden voordoen die als bijzondere redenen kunnen worden gekwalificeerd.

Bijzondere redenen

Hoewel er sprake is van het verwijtbaar niet nakomen van de verhuisplicht, kan er een grond zijn om de aanvraag om verlenging van de woonkostentoeslag niet af te wijzen indien bijzondere redenen daartoe aanleiding geven. Belanghebbende kan desgevraagd of uit eigen beweging een beroep doen op bijzondere redenen. Het college heeft daarbij dus een lichte onderzoeksplicht.

Belanghebbende zal een beroep op bijzondere redenen nader moeten onderbouwen. Het college kan bij de beoordeling van de aanvraag ook feitelijk tot de conclusie komen dat hier (impliciet) een beroep op wordt gedaan. Het moet in voorkomende gevallen gaan om specifieke feitelijke omstandigheden van de belanghebbende of diens gezin die het college vaststelt. Daarbij zijn twee situaties te onderscheiden. Belanghebbende (of diens) gezin zijn:

1. bekend bij andere hulpverlenende instanties, waar ondersteuning is of zal worden toegekend of op korte termijn wordt toegekend of opgestart;
2. nog niet bekend bij andere hulpverlenende instanties, terwijl ondersteuning naar verwachting een oplossing zal bieden voor de aanwezige problematiek.

Ad. 1

Bij situaties als bedoeld onder 1. kan gedacht worden aan een wettelijk schuldhulpverleningstraject, een aanvraag om jeugdhulp op grond van de Jeugdwet of individuele begeleiding op grond van de Wmo 2015. Het niet honoreren van de verlengingsaanvraag zou in voorkomende gevallen onredelijk kunnen zijn omdat het college daarmee de noodzaak van de (te bieden) ondersteuning zou miskennen of (de voortzetting, dan wel het welslagen van) die ondersteuning juist ondermijnen. In deze situatie kan het college de woonkostentoeslag toekennen in de vorm van een geldlening onder toepassing van de reguliere verhuisplicht. Let wel, deelname aan een wettelijk schuldhulpverleningstraject betekent niet dat het college de bijzondere bijstand niet als lening zou mogen verstrekken. Verder worden, naast de reguliere verhuisplicht, extra nadere verplichtingen verbonden aan de bijzondere bijstand, namelijk dat belanghebbende zich in voorkomende gevallen houdt aan de voorwaarden die verbonden (kunnen) zijn aan de hier bedoelde ondersteuning. Dat gebeurt dan ook onder toepassing van artikel 55 van de wet. Bij een volgende aanvraag om woonkostentoeslag (verlenging) zal het college ook moeten beoordelen of aan deze voorwaarde(n) is voldaan. Is dat niet het geval, dan ligt het niet voor de hand dat wederom met succes een beroep kan worden gedaan op bijzondere redenen.

Ad. 2

Bij de situaties bedoeld onder 2. zou gesteld kunnen worden dat belanghebbende, gelet op diens specifieke problematiek, de weg naar de hier bedoelde ondersteuning (nog) niet heeft kunnen vinden. Daaronder kan bijvoorbeeld ook een beroep op cliëntondersteuning van MEE Rotterdam Rijnmond worden verstaan. Daarbij wordt nog opgemerkt dat het hier gaat om situaties waarin het zich niet houden aan de voorwaarden van de verhuisplicht wel aan belanghebbende te verwijten is. Bij de bedoelde problematiek kan gedacht worden aan personen die een beperkte sociale steunstructuur hebben en een gering vermogen tot eigen regie voeren vanwege het hebben van beperkingen. Denk bijvoorbeeld aan personen met een licht verstandelijke handicap, niet aangeboren hersenletsel of GGZ-problematiek. Er zijn meer voorbeelden denkbaar. Het afwijzen van de aanvraag zou bijvoorbeeld tot gevolg kunnen hebben dat een huurschuld ontstaat die mogelijk tot uitzetting zal leiden. In deze situatie kan het college ook de woonkostentoeslag toekennen in de vorm van een geldlening en daar tevens de voorwaarde aan de verbinden dat belanghebbende nader te bepalen ondersteuning zoekt. Dat gebeurt dan onder toepassing van artikel 55 van de wet.

Deze verplichting is aanvullend op de reguliere verhuisplicht die aan de bijzondere bijstand wordt verbonden. Bij een volgende aanvraag om woonkostentoeslag (verlenging) zal het college ook moeten beoordelen of aan deze voorwaarde(n) is voldaan. Is dat niet het geval, dan ligt het niet voor de hand dat wederom met succes een beroep kan worden gedaan op bijzondere redenen.

Zevende lid

Indien de bijzondere redenen worden vastgesteld, dan kan het college de bijzondere bijstand verlengen met maximaal 6 maanden, totdat de maximale periode van 24 maanden is bereikt. De grondslag om de bijzondere bijstand in de vorm van een lening te verstrekken berust op artikel 48, tweede lid, onder b van de wet. Daarnaast legt het college wederom de zogeheten verhuisplicht op onder toepassing van artikel 55 van de wet.

Achtste lid

Is de huurder binnen een half jaar voor de peildatum huurtoeslag verhuisd naar een woning waarvan de rekenuur hoger is dan de aftoppingsgrens, dan vraagt de Belastingdienst-Toeslagen advies aan dienst Stedenbouw en Volkshuisvesting of de betreffende woning als 'passend' kan worden aangemerkt. Als deze 'passendheidsverklaring' negatief is, dan zal de huurtoeslag geweigerd worden. In voorkomende gevallen handelt het college de aanvraag af conform hetgeen in het zesde en zevende lid is bepaald. In dat kader speelt de voorzienbaarheid van het duur wonen een rol bij de beoordeling. De hoge woonkosten kunnen weliswaar als noodzakelijk worden gekwalificeerd maar vloeien gelet op de voorzienbaarheid niet voort uit bijzondere omstandigheden.

Negende en tiende lid

Personen jonger dan 23 jaar met of zonder kinderen, die een woning bewonen met een rekenuur boven de toepasselijke maximum huurgrens, komen niet in aanmerking voor huurtoeslag. Het college is daarom bevoegd om de aanvraag af te wijzen op grond van artikel 15 van de wet (CRVB:2011:BT1740). Een uitzondering geldt in de situaties genoemd in het negende lid. Indien de huur onder de algemene maximum huurgrens van de Wht ligt, kan een woonkostentoeslag worden toegekend op basis van de berekening van de gewone huurtoeslag voor personen ouder dan 23 jaar. De woonkostentoeslag op grond van het negende lid eindigt zodra de persoon de leeftijd van 23 jaar heeft bereikt, per welke datum de aanspraak op huurtoeslag ontstaat.

Artikel 4.3 Woonkostentoeslag woningeigenaren

Eerste lid

Dit lid bepaalt dat het college bij het verlenen van een woonkostentoeslag aan eigen woningbezitters aansluit op de systematiek van de Wht. Uit CRVB:2014:4242 blijkt dat de Centrale Raad van Beroep oordeelt dat het college voor de bepaling van de hoogte van de woonkostentoeslag in redelijkheid

heeft mogen aansluiten bij het systeem van de Wht. Ook voor woningeigenaren geldt dat zij niet te duur moeten blijven wonen (CRVB:2012:BX1676).

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Derde lid

Aangenomen kan worden dat, gezien van uit de systematiek van de Wht, de te hoge woonkosten voor woningeigenaren niet als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten aangemerkt hoeven te worden. Net als bij huurders kan daar toch een uitzondering voor gelden. De bijstandsverlening is in voorkomende gevallen wel beperkt tot een maximale periode.

Vierde lid

In artikel 4.5 van deze beleidsregels is de zogeheten verhuisplicht voor eigen woningbezitters geconcretiseerd.

Vijfde lid

Het college zal bij de aanvraag om verlenging moeten beoordelen of is voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht. Is dat het geval, dan kan het college de bijzondere bijstand met maximaal 12 maanden verlengen (toekennen), totdat de maximale periode van 24 maanden is bereikt. Daarnaast legt het college wederom de verhuisplicht op onder toepassing van artikel 55 van de wet.

Zesde lid

Dit lid bepaalt de hoofdregel in het geval belanghebbende zich niet of niet voldoende heeft gehouden aan de zogeheten verhuisplicht. Het college is bevoegd de aanvraag om verlenging af te wijzen (CRVB:2015:1689). De aanvraag wordt in voorkomende gevallen afgewezen op de grond dat geen sprake (meer) is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten in de zin van artikel 35 van de wet (CRVB:2016:2652 en CRVB:2012:BX1676). Er kunnen zich omstandigheden voordoen die als bijzondere redenen kunnen worden gekwalificeerd.

Bijzondere redenen

Omdat de beoordeling van de bijzondere redenen voor huurders en eigen woningbezitters niet verschilt, wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 4.2, zesde lid, van deze beleidsregels.

Zevende lid

Indien de bijzondere redenen worden vastgesteld, dan kan het college de bijzondere bijstand verlengen met maximaal 12 maanden, totdat de maximale periode van 24 maanden is bereikt. De grondslag om de bijzondere bijstand in de vorm van een lening te verstrekken berust op artikel 48, tweede lid, onder b van de wet. Daarnaast legt het college wederom de zogeheten verhuisplicht op onder toepassing van artikel 55 van de wet.

Artikel 4.4 Verhuisplicht: voorwaarden huurders

Eerste lid aanhef

De inhoud van de verhuisplicht heeft betrekking op een inspanningsverplichting die van de belanghebbende gevergd mag worden. Het gaat immers om verplichtingen die in de praktijk strekken tot beëindiging van woonkostentoeslag. Het eerste lid spreekt over 'in ieder geval'. Dat wil zeggen dat het college in het individuele geval ook bevoegd is om andere concrete zaken in de beschikking te benoemen die binnen het bereik van de verhuisplicht vallen.

Eerste lid aanhef onder a en b

Om in aanmerking te komen voor een passende woning of woonruimte zal belanghebbende de twee concrete activiteiten moeten verrichten die onder a. en b. staan genoemd. Daarbij geldt gedurende de gehele periode van bijstandsverlening (maximaal 24 maanden) dat belanghebbende de inschrijving als woningzoekende in die periode handhaaft.

Eerste lid aanhef onder c

De voorwaarden van de verhuisplicht strekken zich vanzelfsprekend uit over de gehele periode van bijstandsverlening, met dien verstande dat de nadere verplichtingen pas kunnen gelden nadat het besluit bekend is gemaakt (zie vierde lid van dit artikel). De verplichting bestaat er in ieder geval uit dat belanghebbende zijn inschrijving als woningzoekende handhaaft. In die periode van bijstandsverlening zal belanghebbende zich verder aantoonbaar moeten inspannen.

Tweede en derde lid

Het tweede lid geeft concreet invulling aan wat in ieder geval onder de activiteiten wordt verstaan. Zeker niet onredelijk is om twee reacties per maand op woningen te verlangen. Daarbij is aansluiting gezocht bij Woonnet Rijnmond waar telkens op twee woningen kan worden gereageerd. Het derde lid omschrijft wat onder een passende woning moet worden verstaan.

Aantoonbaar en verifieerbaar

De activiteiten moeten aantoonbaar en voor het college verifieerbaar zijn zodat het college daar uit af kan leiden of is voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht. Dat is van groot belang indien belanghebbende een verlenging aanvraagt van de woonkostentoeslag.

Passende woning of woonruimte

Ook is vereist dat op passende woningen of woonruimten wordt gereageerd. In eerste instantie is daarbij de hoogte van de woonkosten van belang. Die moet vanzelfsprekend lager zijn dan de maximale huurgrens. Verder heeft het criterium 'passend' betrekking op de gezinssituatie. Afhankelijk daarvan kan een kleinere of andersoortige woonruimte, dan die belanghebbende wenst, in de ogen van het college toch passend zijn. Reageert een alleenstaande alleen op eengezinswoningen wordt dat niet als passend aangemerkt. Voor gehuwden met kinderen of alleenstaande ouders ligt dat anders. Daarbij wordt wel opgemerkt dat het niet ongebruikelijk is dat minderjarige kinderen tot een bepaalde leeftijd een slaapkamer delen. Dus het alleen reageren op (hele) grote eengezinswoningen zou ook voor hen door het college als niet passend (kunnen) worden aangemerkt. Kort gezegd: belanghebbende mag geen onredelijke belemmeringen opwerpen.

Aanbod

Daarnaast heeft het criterium passend betrekking op het concrete aanbod waarop moet worden gereageerd. Beperkt belanghebbende de aantoonbare activiteiten tot bijvoorbeeld slechts één wijk in Rotterdam, dan is dat in het algemeen niet passend. Verwacht wordt dat ook op woningen in andere wijken of buiten Rotterdam wordt gereageerd. Daarbij kan het college ervan uitgaan dat maximaal 25% van de woningen waarop is gereageerd, binnen hetzelfde postcode(cijfer)gebied of specifieke wijk mag vallen.

Of wordt voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht zal het college moeten beoordelen aan de hand van de vraag of:

1. is gereageerd op voldoende woningen (aantal); en
2. gedurende de gehele periode van bijstandsverlening is gereageerd; en
3. is gereageerd op passende woningen.

Vierde lid

Omdat nadere verplichtingen niet van rechtswege gelden moet het college de verplichting bij besluit opleggen en tevens aangeven welke concrete activiteiten van belanghebbende worden verlangd. Daarbij worden ook de gevolgen aangegeven als de verplichtingen niet of onvoldoende worden nagekomen en belanghebbende dat te verwijten valt.

Artikel 4.5 Verhuisplicht: voorwaarden woningeigenaren

Eerste lid aanhef

De inhoud van de verhuisplicht bij eigen woningbezitters heeft, net als bij huurders, ook betrekking op een inspanningsverplichting die door het college van de belanghebbende geveerd mag worden. Het gaat immers om verplichtingen die in de praktijk strekken tot beëindiging van woonkostentoeslag. Het eerste lid spreekt over 'in ieder geval'. Dat wil zeggen dat het college in het individuele geval ook bevoegd is om andere concrete zaken in de beschikking te benoemen die binnen het bereik van de verhuisplicht vallen.

Eerste lid aanhef onder a, b en c

In de verhuisplicht bij de woonkostentoeslag aan de eigen woningbezitters zit de verplichting besloten om de eigen woning te koop aan te bieden. Daar zal belanghebbende als eerste voor moeten zorgen (onder a). De makelaar behoort daarbij via de geëigende kanalen de woning aan de markt aan te bieden. Totdat de woning daadwerkelijk is verkocht zal belanghebbende alles moeten nalaten wat aan die verkoop in de weg kan staan. Denk bijvoorbeeld aan het weghalen van het bord of posters waarmee de woning te koop wordt aangeboden of het belemmeren van bezichtigingen door belangstellenden. Er zijn uiteraard meer voorbeelden te bedenken.

Tweede lid

Het spreekt voor zich dat de vraagprijs van de woning redelijk moet zijn: in verhouding tot de waarde van de woning (zie ook eerste lid onder b). De makelaar zal daar, met belanghebbende, een redelijke vraagprijs over afspreken omdat daar ook zijn eigen belang mee gemoeid is. Wat een redelijke vraagprijs is valt op voorhand niet te zeggen. Als uitgangspunt hanteert het college de WOZ-waarde met een opslag van 20%. Is die waarde niet in overeenstemming met de marktwaarde van de woning, dan zal het college daarvan af moeten wijken. Het zal dan doorgaans om een hogere marktwaarde gaan waarop de belanghebbende zich beroept. Denk bijvoorbeeld aan een woning die gelet op een (recente) verbouwing of bijzondere voorzieningen meer waard is dan de WOZ-waarde met een opslag van 20%. Als belanghebbende van mening is dat de vraagprijs hoger kan zijn dan de WOZ-waarde met een opslag van 20%, ligt het op zijn weg om dat aan te tonen.

Dat kan bijvoorbeeld met een taxatieverslag, waarvan de kosten voor rekening van belanghebbende komen. Het kan dus zijn dat het vragen van een onredelijke prijs de verkoop van de bemoelijk of zelfs onmogelijk maakt.

Derde lid aanhef

Strikt genomen is de koopovereenkomst tot stand gekomen op het moment dat beide partijen (kopen en verkoper) deze hebben ondertekend. Daarbij wordt opgemerkt dat daarna nog drie dagen bedenktijd geldt voor de (potentiële) koper. Vanaf het moment dat is ondertekend zal belanghebbende direct moeten omzien naar passende, vervangende woonruimte. De verdere voorwaarden van de verhuisplicht, het zorgen voor vervangende woonruimte, gelden vanaf dat moment.

Derde lid aanhef onder a en b

Om in aanmerking te komen voor een passende woning of woonruimte zal belanghebbende de twee concrete activiteiten moeten verrichten die in onderdeel a. en b. staan genoemd. In tegenstelling tot bij huurders geldt voor woningeigenaren dat de activiteiten gericht op het verkrijgen van een passende woning of woonruimte pas gelden nadat de (ver)koopovereenkomst is getekend.

Derde lid aanhef onder c

Deze voorwaarden van de verhuisplicht strekken zich vanzelfsprekend uit over de resterende periode van bijstandsverlening, met dien verstande dat de nadere verplichtingen pas kunnen gelden nadat het besluit bekend is gemaakt (zie zesde lid van dit artikel). In die periode zal belanghebbende zich dus aantoonbaar moeten inspannen.

Vierde lid

Dit lid geeft concreet invulling aan wat in ieder geval onder de activiteiten wordt verstaan. Zeker niet onredelijk is om twee reacties per maand op woningen te verlangen. Daarbij is aansluiting gezocht bij Woonnet Rijnmond waar telkens op twee woningen kan worden gereageerd. Een omschrijving van het begrip passende woning staat in het vijfde lid.

Aantoonbaar en verifieerbaar

De activiteiten moeten aantoonbaar en verifieerbaar zijn zodat het college daar uit af kan leiden of is voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht. Dat is van groot belang als belanghebbende een verlenging aanvraagt van de woonkostoetslag.

Passende woning of woonruimte

Ook is vereist dat op passende woningen of woonruimten wordt gereageerd. In eerste instantie is daarbij de hoogte van de woonkosten van belang. Die moet vanzelfsprekend lager zijn dan de maximale huurgrens. Verder heeft het criterium 'passend' betrekking op de gezinssituatie. Afhankelijk daarvan kan een kleinere of andersoortige woonruimte, dan die belanghebbende wenst, in de ogen van het college toch passend zijn. Reageert een alleenstaande alleen op eengezinswoningen, dan wordt dat niet als passend aangemerkt. Voor gehuwden met kinderen of alleenstaande ouders ligt dat anders. Daarbij wordt wel opgemerkt dat het niet ongebruikelijk is dat minderjarige kinderen tot een bepaalde leeftijd een slaapkamer delen.

Dus het alleen reageren op (hele) grote eengezinswoningen zou ook voor hen door het college als niet passend kunnen worden aangemerkt. Kort gezegd: belanghebbende mag geen onredelijke belemmeringen opwerpen.

Aanbod

Daarnaast heeft het criterium passend betrekking op het concrete aanbod waarop moet worden gereageerd. Beperkt belanghebbende de aantoonbare activiteiten tot bijvoorbeeld slechts één wijk in Rotterdam, dan is dat in het algemeen niet passend. Verwacht wordt dat ook op woningen in andere wijken of buiten Rotterdam wordt gereageerd. Daarbij kan het college ervan uitgaan dat maximaal 25% van de woningen waarop is gereageerd, binnen hetzelfde postcode(cijfer)gebied of specifieke wijk mag vallen.

Of wordt voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht zal het college moeten beoordelen aan de hand van de vraag of:

1. is gereageerd op voldoende woningen (aantal); en
2. gedurende de resterende periode van bijstandsverlening is gereageerd; en
3. is gereageerd op passende woningen.

Vijfde lid

Dit lid omschrijft wat onder een passende woning moet worden verstaan.

Zesde lid

Omdat de in dit kader bedoelde nadere verplichtingen niet van rechtswege gelden moet het college de verplichting bij besluit opleggen en tevens aangeven welke concrete activiteiten van belanghebbende worden verlangd. Daarbij worden ook de gevolgen aangegeven als de verplichtingen niet of onvoldoende worden nagekomen en belanghebbende dat te verwijten valt.

Artikel 4.6 Vaststellen hoogte woonlasten woningeigenaren

Eerste lid

In dit lid zijn diverse vaste lasten opgenomen verbonden aan de eigen woning waarmee de woonkosten worden verminderd.

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Derde lid

De voorlopige teruggave inkomstenbelasting wordt op grond van artikel 32, eerste lid, van de wet als inkomen toegerekend aan de periode waarop deze teruggave betrekking heeft. Het college betreft deze bij de berekening van de bijzondere bijstand en brengt deze in mindering op de totale woonkostentoeslag (CRVB:2014:2384).

Artikel 4.7 Verhuiskosten algemeen

Algemeen

In principe heeft iedereen recht op zelfstandige huisvesting. De kosten, die dat met zich meebrengt, zijn algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan die in beginsel bestreden moeten worden uit het eigen inkomen. Dit zijn kosten met een voorzienbaar karakter.

Dat wil zeggen dat verhuis- en (her)inrichtingskosten uitsluitend in aanmerking kunnen komen voor bijzondere bijstand indien er sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Daarvan kan sprake zijn bij een niet voorziene verhuizing op grond van een medische of sociale noodzaak. Het college stelt daarvoor de noodzaak van de verhuizing vast. De Wmo 2015 kan voor de wet gelden als een voorliggende toereikende en passende voorziening. Dat is onder meer voor verhuiskosten het geval. Ondervindt de belanghebbende bijvoorbeeld beperkingen in het normale gebruik van de woning (zelfredzaamheid) waardoor de verhuizing noodzakelijk is, dan wordt de Wmo 2015 als voorliggende voorziening aangemerkt. Kan belanghebbende krachtens de CAO of een individuele arbeidsovereenkomst aanspraak maken op een tegemoetkoming in verhuiskosten door de werkgever, dan geldt dat als voorliggende voorziening. Ook kan de Regeling minimumbijdrage verhuis- en inrichtingskosten bij renovatie gelden als voorliggende voorziening. Op grond van deze regeling kan een tegemoetkoming worden verkregen.

Eerste en tweede lid

Het gaat in dit artikel om kosten die direct verband houden met de verhuizing. Het gaat om de kosten van de eerste maand huur en de (volledige) kosten in verband met het aangaan van de huurovereenkomst (administratiekosten of waarborgsom) en de met de verhuizing gemoeide transportkosten. Deze kosten worden aangemerkt als incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Dit betekent dat het voorzienbare kosten zijn waarvoor de reserveringsplicht geldt (CRVB:2014:3407 en CRVB:2016:898). Het college zal dan ook eerst de noodzaak van de verhuizing moeten vaststellen. In het geval belanghebbende verhuist naar een passende woning omdat aan hem de verhuisplicht is opgelegd, staat de noodzaak van de verhuizing in ieder geval vast. Opgemerkt wordt dat daarmee niet zonder meer het recht op bijstand vaststaat. De belanghebbende die zijn eigen woning heeft verkocht kan daardoor bijvoorbeeld over in aanmerking te nemen middelen beschikken.

Derde tot en met zesde lid

Spreekt voor zich, behoeven geen toelichting.

Artikel 4.8 Verhuis- en (her)inrichtingskosten 55-plussers en gehandicapten

Eerste lid

De verhuis- en (her)inrichtingskosten als bedoeld in dit artikel zijn gebaseerd op groepskenmerken en tevens gemaximeerd qua hoogte.

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Derde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vierde lid

Omdat de kosten zijn gemaximeerd staat het belanghebbende vrij om aanvullend een aanvraag om reguliere bijzondere bijstand in te dienen.

Artikel 4.9 Duurzame gebruiksgoederen

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede en derde lid

Spreekt voor zich, behoeven geen toelichting.

Vierde lid

Het college hecht er aan goede voorlichting te geven. Omdat de bijzondere bijstand in het algemeen in de vorm van een lening wordt verstrekt is het van belang dat belanghebbenden zich nog beter realiseren dat deze bijstand ook moet worden terugbetaald. Eenvoudig gezegd: hoe lager de bijzondere bijstand hoe sneller deze kan worden terugbetaald. Naast het financiële aspect wordt voorlichting gegeven over de wijze waarop de tweedehands goederen gekocht kunnen worden.

Vijfde lid

Artikel 51 van de wet bepaalt een dwingende volgorde voor de vraag in welke vorm de bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen wordt verstrekt. Uit het tweede lid van dat artikel volgt dat als belanghebbende op enig moment kan aflossen, het college de bijzondere bijstand niet om niet zou mogen verlenen. De wet geeft geen invulling aan wat wordt verstaan onder 'op enig moment'.

Zesde lid

Het college zal moeten vaststellen dat het slagen van het schuldsaneringstraject in gevaar komt voordat kan worden overgegaan tot de verstrekking van bijstand om niet.

Artikel 4.10 Babypakket

De kosten van een babyuitzet vallen onder algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan en moet daarom in beginsel bestreden worden uit het eigen inkomen. De reserveringsplicht is van toepassing op deze kosten.

Onder een dekbedje mag ook worden verstaan een dekentje.

Artikel 4.11 Babyuitzet

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 4.12 Personenalarmering

In het geval van een medische noodzaak komen de kosten voor vergoeding in aanmerking op grond van de Zorgverzekeringswet. Voor personenalarmering in verband met ouderdom, kan bijzondere bijstand worden verstrekt. Thuiszorg of een andere aanbieder kan de alarmeringsapparatuur leveren.

Artikel 4.13 Aware-systeem

Niet alle vrouwen die worden lastig gevallen of mishandeld, kunnen worden opgevangen in de vrouwenopvang en om opname in de vrouwenopvang te voorkomen, is het Aware-systeem opgezet. Het Aware-systeem bestaat uit een elektronische zender die als alarmsysteem bij de vrouw thuis is geïnstalleerd.

Daarbij hoort ook een mobiel beveiligingssysteem (speciale GSM) dat de vrouw bij zich draagt. Dit mobiele beveiligingssysteem werkt binnen een bepaalde straal van de woning en staat in verbinding met de meldkamer van een beveiligingsdienst. Wanneer de ex-partner de vrouw bedreigt of lastig valt, kan zij dit via een druk op de knop melden aan het beveiligingsbedrijf. Zij schakelen direct de politie in.

Artikel 4.14 Doorbetaling huur verblijf in detentie

Eerste lid

In afwijking van artikel 13, eerste lid onder a, van de wet kan het college bijzondere bijstand verlenen aan een alleenstaande voor de doorbetaling van de huur van een woning of een kamer. Energielasten worden in deze periode niet vergoed. Dat betekent dat belanghebbende zich af moet laten sluiten voor gas, water en elektra. De kosten voor heraansluiting kunnen in aanmerking komen voor bijzondere bijstand na invrijheidsstelling. De eigen woningbezitter is uitgesloten van bijstandsverlening. Verder geldt de voorwaarde dat de detentie in Nederland wordt uitgezeten gelet op het territorialiteitsbeginsel. Daarnaast geldt dat de detentieperiode meer dan 1 maand moet bedragen. Het college beoordeelt of er bijzondere omstandigheden zijn die nopen tot bijstandsverlening. Voor de volledigheid wordt verwezen naar het bepaalde in artikel 3.1, vierde lid, van deze beleidsregels (indienen aanvraag).

Tweede lid

De periode waarin het college bijzondere bijstand kan verlenen is begrensd. Op voorhand staat echter niet altijd vast hoe lang de detentieperiode zal zijn. Ook kan het voorkomen dat er meerdere vonnissen worden uitgesproken. Verder is het zo dat bij de vaststelling van de periode rekening moet worden gehouden met de voorwaardelijke invrijheidstelling. De periode van het voorarrest wordt ook meegeteld bij de vaststelling van de detentieperiode.

Derde lid

Valt de detentieperiode op of ná 1 juni 2016, dan gelden aangescherpte (cumulatieve) voorwaarden voor de bijzondere bijstandsverlening. Onderdeel a bepaalt dat slechts eens per 5 jaar bijzondere bijstand kan worden verstrekt. Onderdeel b schrijft voor dat er een positief advies moet zijn voor het aanhouden van de woning. Het advies van Team Detentie en Re-integratie (tot 1 januari 2017 Team Justitiabelen) is daarbij leidend. Daarvan kan het college slechts met redenen omkleed afwijken. Het ligt voor de hand dat daarvan een terugkoppeling wordt gegeven.

Vierde lid

Indien de omvang van detentieperiode ten tijde van de besluitname nog niet bekend was en eerst na het toekennen van bijzondere bijstand blijkt dat de periode van detentie meer dan 12 maanden bedraagt, beëindigt het college de bijzondere bijstand met ingang van de eerste dag van de volgende maand na het bekend worden van de detentieduur.

Vijfde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 4.15 Doorbetaling vaste lasten verblijf instelling

Eerste lid

Bij de beoordeling of er recht kan bestaan op bijzondere bijstand is het van belang of er in de woning personen (blijven) wonen in het geval belanghebbende tijdelijk wordt opgenomen in een instelling. Is dat niet het geval, dan zal de noodzaak van de doorbetaling van de vaste lasten worden beoordeeld. Daarbij speelt de tijdelijke aard van de opname een belangrijke rol maar ook de hoogte van het inkomen. Is de norm bijvoorbeeld omgezet naar de zak- en kleedgeldnorm als bedoeld in artikel 23 van de wet zal duidelijk zijn dat van dat inkomen de vaste lasten niet betaald kunnen worden.

Tweede lid

Dit lid bepaalt wat onder vaste lasten wordt verstaan.

Derde lid

Dit lid bepaalt de maximale periode van bijstandsverlening. In die gevallen kan niet meer gesproken worden van een tijdelijk karakter. Het ligt voor de hand dat belanghebbende permanent in een instelling zal verblijven op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz).

Vierde lid

Hoewel een indicatie op grond van de Wlz die wordt verzilverd in een instelling impliceert dat thuis wonen niet mogelijk is, bepaalt het derde lid dat de noodzaak van de kosten wordt aangenomen zolang belanghebbende de lage bijdrage is verschuldigd.

Vijfde en zesde lid

Uit deze leden blijkt al meer dat de aard van het verblijf in de instelling permanent zal zijn. Zodra belanghebbende de hoge bijdrage is verschuldigd is de periode van bijstandsverlening beperkt tot ten hoogste 3 maanden.

Artikel 4.16 Jongmeerderjarigen

Eerste lid

Voor jongmeerderjarigen die (bijzondere) bijstand aanvragen geldt dat zij eerst een beroep moeten doen op de ouders die met het ouderlijk gezag belast zijn. Daaronder worden ook stiefouders verstaan. Die zijn namelijk tot 21 jaar onderhoudsplichtig voor hun kinderen. Het kan voorkomen dat de ouders slechts deels aan hun onderhoudsplicht kunnen voldoen omdat de middelen niet toereikend zijn. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt daar dan op afgestemd.

Tweede lid

In dit lid is bepaald wanneer het college er in ieder geval van uit gaat dat de jongmeerderjarige zijn onderhoudsrecht jegens zijn ouder(s) redelijkerwijs niet te gelde kan (of hoeft) te maken. Hiermee is geen limitatief overzicht beoogd.

Derde lid

Dit lid bepaalt waar de noodzakelijke kosten betrekking op hebben. Hiervoor geldt dat de basishuur als bedoeld in de Wht het uitgangspunt is voor de berekening van de hoogte van de bijzondere bijstand. Voor de niet-subsidiabele servicekosten kan bijzondere bijstand worden verstrekt.

Vierde lid

Op de bijzondere bijstand wordt de eventuele huurtoeslag of woonkostentoeslag in mindering gebracht.

Vijfde lid

Zodra de leeftijd van 21 jaar wordt bereikt bestaat er recht op een hogere norm (art. 21 van de wet).

Zesde en zevende lid

Spreekt voor zich, behoeven geen toelichting.

Artikel 5.1 Meerkosten waskosten en kledingslijtage

De meerkosten van waskosten en kledingslijtage (ook schoeisel) kunnen in aanmerking komen voor bijzondere bijstand, mits de noodzaak middels een (medisch) advies is vastgesteld. Dergelijke meerkosten kunnen het gevolg zijn van incontinentie, het veelvuldig gebruik van medisch noodzakelijke zelf of het gebruik van een prothese.

Artikel 5.2 Warmtetoeslag

In het algemeen zijn stookkosten algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan die bestreden moeten worden uit het eigen inkomen. Er kan een noodzaak voor hogere stookkosten zijn, indien daar een medische noodzaak voor is. Belanghebbende kan een aandoening hebben waardoor de eigen lichaamstemperatuur niet op peil kan worden gehouden. In die gevallen zijn de meerkosten van het stoken uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Of er meerkosten als gevolg van een medische noodzaak zijn moet in eerste instantie blijken uit het medisch advies. De adviseur kan de noodzaak aangeven voor een bepaalde omgevingstemperatuur en in welke ruimten die vereist is. Het hoeft dus niet in alle gevallen te gaan om de hele woning. Het spreekt voor zich dat als de hogere stookkosten betrekking hebben op een slecht geïsoleerde woning, deze kosten niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen (CRVB:2013:1126 en CRVB:2012:BW9868).

Artikel 5.3 Dieetkosten

Aan de hand van een deskundigenadvies wordt vastgesteld of de kosten die zijn verbonden aan een dieet noodzakelijk zijn en meerkosten met zich meebrengen. Wordt voldaan aan deze twee voorwaarden, dan worden de (meer)kosten van dat dieet als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende kosten aangemerkt.

Artikel 5.4 Kosten na aanschaf gehoorapparaat

De kosten voor een gehoorapparaat komen niet in aanmerking voor bijzondere bijstand. Belanghebbende kan echter na de aanschaf van een gehoorapparaat een nazorgcontract voor onderhoud en reparatie afsluiten. Die kosten komen in aanmerking voor bijzondere bijstand. Het spreekt voor zich dat als enige kosten onder de garantiebepalingen vallen, het op weg van belanghebbende ligt daar naar volle vermogen een beroep op te doen. In het eerste lid is daarom bepaald dat kosten in dat verband niet in aanmerking komen voor vergoeding. Het tweede lid bepaalt de gemaximeerde vergoeding per gehoorapparaat.

Artikel 5.5 Maaltijdservice

Iedereen heeft kosten in verband met zijn maaltijdvoorziening, die moeten dan ook bestreden worden uit het eigen inkomen. Voor de meerkosten kan bijzondere bijstand worden verstrekt. Die meerkosten kunnen betrekking hebben op bijvoorbeeld de bezorgkosten.

Artikel 5.6 Alternatieve relatiebemiddeling

Eerste lid

Dit lid bepaalt wat onder alternatieve relatiebemiddeling wordt verstaan.

Tweede lid

Of bijzondere bijstand voor deze kosten kan worden verstrekt wordt bepaald aan de hand van een aantal criteria. Een van de belangrijkste, ook voor de beoordeling van de verlengingsaanvraag is of er indicatie bestaat voor deze diensten (vergelijk CRVB:2013:736). Dergelijke diensten worden bijvoorbeeld geboden door de Stichting Alternatieve Relatie bemiddeling (SAR).

Derde lid

Dit lid bepaalt dat slechts 1 keer per maand wordt vergoed tot het bepaalde bedrag.

Vierde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vijfde en zesde lid

Spreeken voor zich, behoeven geen toelichting.

Artikel 6.1 Eigen bijdragen rechtsbijstand en griffierechten

De eigen bijdrage wordt in principe verlaagd indien de rechtzoekende alvorens een toevoeging aan te vragen gebruik maakt van de rechtshulp (bijv. Juridisch Loket) en in dat kader een diagnosedocument is opgesteld. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt in principe niet meer dan de lage eigen bijdrage die zou gelden als de belanghebbende gebruikt gemaakt zou hebben van rechtshulp zoals het Juridisch Loket (CRVB:2016:595). De hoogte van het griffierecht is afhankelijk van de hoogte van inkomen en vermogen van de rechtzoekende.

De regering is voornemens de gesubsidieerde rechtsbijstand (verder) te herijken. De plannen zijn om mogelijkheden te creëren tot individueel maatwerk in de Wet op de rechtsbijstand zoals een passende betalingsregeling (TK 2015/16, 31 753, nr. 118). Dit met het streven dat deze regeling gezien haar aard en doel, in het kader van de wet wordt beschouwd als een voorliggende passende en toereikende voorziening. Aanvragen voor de eigen bijdragen worden (dan) afgewezen op grond van artikel 15 van de wet.

Artikel 6.2 Eigen bijdragen overig

Dit artikel bepaalt dat de genoemde eigen bijdrage niet in aanmerking komt voor bijzondere bijstand. Aanvragen worden afgewezen op grond van artikel 15 van de wet. Voor de Wmo 2015 geldt bijvoorbeeld

dat de gemeenteraad bij verordening kan bepalen dat de cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd (art. 2.1.3 Wmo 2015). Ook kan de gemeenteraad (al dan niet middels delegatie aan het college) bepalen dat geen of een lagere bijdrage is verschuldigd. Ontvangt belanghebbende dus een factuur van het Centraal administratiekantoor (CAK), dan volgt daaruit impliciet dat de kosten van die eigen bijdrage niet-noodzakelijk zijn (art. 15 eerste lid, tweede volzin van de wet). Immers blijkt de factuur heeft de gemeenteraad, noch het college afgezien van het vragen van een eigen bijdrage.

Artikel 6.3 Eigen bijdrage kinderopvang

Eerste lid

Lichamelijke, psychische of sociale problemen van ouders kunnen er soms voor zorgen dat ouders de opvoeding en verzorging van hun kind niet meer aankunnen. De ontwikkeling van een kind kan hierdoor bedreigd worden. Kinderopvang geeft kinderen een veilig tweede milieu en draagt bij aan een positieve ontwikkeling van het kind. De GGD kan in voorkomende gevallen een sociaal-medische indicatie vaststellen. De ouder(s) zijn nog wel een eigen bijdrage verschuldigd voor de kinderopvangkosten. Daar kan bijzondere bijstand voor worden verstrekt.

Tweede en derde lid

Uitgangspunt is dat werk de beste weg is om uit de armoede te komen. Voor alleenstaande ouders is kinderopvang vaak een voorwaarde om te kunnen werken. De hoge kosten van die kinderopvang in de vorm van een eigen bijdrage vormen soms een drempel voor degene met een laag inkomen. De alleenstaande ouder die uitstroomt kan op aanvraag een tegemoetkoming in de kosten ontvangen.

Vierde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 7.1 Reiskosten voor bezoeken gezinsleden of naaste familieleden

Algemeen

Dit artikel bevat de regels voor het verlenen van bijzondere bijstand voor reiskosten die worden gemaakt voor het bezoeken van gezinsleden en naaste familieleden. Daaronder worden verstaan: de partner van de aanvrager of diens eerste of tweede graad bloedverwanten. In het algemeen geldt dat iedereen reiskosten heeft of kan hebben in verband met verplaatsingen die verband houden met het afleggen van bezoeken. Dat zijn algemene voorkomende kosten van het bestaan die niet noodzakelijk zijn in de zin van de wet dan wel niet voortvloeien uit bijzondere omstandigheden. Dergelijke kosten moet iemand in beginsel zelf uit zijn inkomen bekostigen (CRVB:2005:AT6294, CRVB:2014:172 en CRVB:2011:BR4915). Er kunnen zich echter omstandigheden voordoen die meebrengen dat reiskosten noodzakelijk zijn én kunnen voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.

Eerste lid

Dit lid bepaalt welke personen als gezinsleden en naaste familieleden worden aangemerkt.

Tweede lid onder a

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan de personen zoals genoemd die in het ziekenhuis verblijven. Een dergelijk verblijf is naar zijn aard kortdurend waardoor er in principe geen sprake is van structurele kosten (CRVB:2005:AT6294). Dat is slechts anders indien en voor zover het afleggen van die bezoeken langer dan vier weken voortduurt. Het ligt op de weg van de belanghebbende om aan te tonen dat er in de eerste 4 weken reiskosten zijn gemaakt. Vanaf de vierde week kunnen de reiskosten pas in aanmerking komen voor bijzondere bijstand. Ook indien op voorhand duidelijk is dat de ziekenhuisopname vier weken of meer gaat duren, verstrekt het college in principe pas bijzondere bijstand nadat feitelijk vast staat dat dit het geval is én de kosten vanzelfsprekend gemaakt worden. Daarnaast geldt onverkort dat de eerste twee zones OV geen noodzakelijke kosten zijn (zie verder het vierde lid). Indien echter meer dan twee zones wordt gereisd, dan komen de volledige gemaakte reiskosten in aanmerking voor bijzondere bijstand. Verder geldt uiteraard ook dat de aard van de relatie en de frequentie van de bezoeken bepalend zijn voor het vaststellen van de noodzaak.

Tweede lid onder b

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan de personen zoals genoemd. Ook hiervoor geldt dat deze reiskosten in principe niet noodzakelijk zijn dan wel voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.

Tweede lid onder c

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken van de ouder(s) aan hun kind dat in een instelling verblijft op grond van de Jeugdwet of de Wet langdurige zorg.

Tweede lid onder d

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan een in Nederland gedetineerd familielid of gezinslid.

Tweede lid onder e

In dit onderdeel staat de mogelijkheid om reiskosten te vergoeden voor het bezoeken van een gezinslid of naast familielid in het geval van calamiteiten in Nederland. Daaronder worden bijvoorbeeld niet de reiskosten verstaan in verband met het overlijden van een bloedverwant die in het buitenland woonachtig is.

Derde lid

Indien er sprake is van een voorliggende voorziening die passend en toereikend wordt geacht, bestaat er geen recht op bijzondere bijstand. Is belanghebbende beperkt in zijn mobiliteit, dan geldt de Wmo 2015 als een aan de bijstand voorliggende passende en toereikende voorziening als bedoeld in artikel 15 van de wet. Is er geen sprake van een voorliggende voorziening dan moeten de kosten, conform artikel 35 van de wet, noodzakelijk zijn én ook voortvloeiend uit bijzondere omstandigheden. Het spreekt voor zich dat dit mede afhankelijk is van de aard van de familierelatie, dat geldt overigens ook voor de frequentie van de bezoeken die als noodzakelijk kunnen worden aangemerkt (zie het zesde lid). Het dagelijks bezoeken van een minderjarig kind zal in het algemeen noodzakelijk kunnen zijn, terwijl voor een meerderjarige die in detentie verblijft volstaan zou kunnen worden met een bezoek van 1 keer per maand.

Aanvullende zorgverzekering en Rotterdampakket

Of belanghebbende aanspraak heeft op bijzondere bijstand voor de reiskosten voor het bezoek aan gezinsleden en naaste familieleden die in het ziekenhuis liggen, is afhankelijk van het beschikken over een aanvullende zorgverzekering en of die verzekering de kosten (deels) vergoed. In dat geval geldt het Rotterdampakket als voorliggende voorziening. Het ligt overigens niet voor de hand dat zich in dat geval aanvragen bijzondere bijstand zullen voordoen. In andere gevallen zal de polis van het gezinslid of naast familielid (ook) beoordeeld moeten worden. Het is namelijk meestal zo dat degene die wordt bezocht een vergoeding kan krijgen van de hier bedoelde reiskosten.

Vierde lid

Reiskosten die niet meer dan twee zones bedragen zijn geen noodzakelijke kosten in de zin van artikel 35 eerste lid van de wet. De ratio hiervan is dat deze afstand ook te voet of per fiets kan worden afgelegd. Het is een keuze van belanghebbende daar wel of geen gebruik van te maken. Kosten die voortkomen uit een eigen keuze zijn geen noodzakelijke kosten (vergelijk CRVB:2010:BP0229). Er geldt een uitzondering in het geval ouders bezoeken afleggen aan hun kind in verband met het verblijf in een instelling op grond van de Jeugdwet of de Wet langdurige zorg. In die gevallen gaat het college uit van de reis van huis naar de instelling en weer terug.

Vijfde lid

Voor reiskosten die meer dan twee zones bedragen geldt dat het uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten in de zin van artikel 35 eerste lid van de wet zijn. Het spreekt voor zich dat ook de eerste twee zones dan voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. Dit betekent dat de volledige gemaakte reiskosten in aanmerking komen voor bijzondere bijstand.

Zesde lid

Dit lid bepaalt waar het college de hoogte van de bijzondere bijstand op kan baseren. De noodzakelijke bezoekfrequentie bedraagt in principe maximaal twee keer per week. Het college kan daar gemotiveerd van afwijken als bijzondere omstandigheden daar aanleiding voor geven. Die kunnen betrekking hebben op de aard van de relatie. Denk bijvoorbeeld aan een ouder en een minderjarig kind. In CRVB:2012:BV1249 oordeelt de Centrale Raad van Beroep dat de reiskosten voor een bezoek aan een gedetineerd kind extra kosten zijn die kunnen worden aangemerkt als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Als hoofdregel geldt het tarief van het OV volgens de 2de klas rekening houdend met een eventuele kortingskaart. De kosten van een toeslagtrein komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Zevende lid

Als belanghebbende daar om verzoekt kan ook een kilometervergoeding worden verstrekt indien belanghebbende naar oordeel van het college geen gebruik kan maken van het OV. Het tarief van € 0,23 is afgestemd op het tarief, dat de Belastingdienst hanteert wanneer reiskosten worden opgevoerd als aftrekpost voor de Inkomstenbelasting. In voorkomende gevallen wordt de hoogte van de bijzondere bijstand gebaseerd op de (kortste) reisafstand volgens de ANWB-routeplanner. Alleen reiskosten worden vergoed, dus overige kosten zoals de kosten van parkeren komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Achtste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 7.2 Reiskosten Bijzonder Leerlingenvervoer

Eerste lid

Reiskosten in verband met Bijzonder Leerlingenvervoer worden altijd aangemerkt als uit bijzondere omstandigheden noodzakelijke kosten in de zin van artikel 35 eerste lid van de wet, mits de school

voldoet aan de kwalificatie speciaal onderwijs en wordt voldaan aan de genoemde voorwaarden. In voorkomende gevallen komen ook de eerste twee OV-zones voor vergoeding in aanmerking.

Tweede lid

Dit lid bepaalt de voorwaarden waaronder het college bijzondere bijstand kan verlenen voor de reiskosten van een begeleider.

Derde en vierde lid

Deze leden bepalen waar de hoogte van de bijzondere bijstand op wordt gebaseerd. Als hoofdregel geldt het tarief van het OV volgens de 2de klas rekening houdend met een eventuele kortingskaart. Als belanghebbende daar om verzoekt kan ook een kilometervergoeding worden verstrekt indien belanghebbende naar oordeel van het college geen gebruik kan maken van het OV. In voorkomende gevallen wordt de hoogte van de bijzondere bijstand gebaseerd op de (kortste) reisafstand volgens de ANWB-routeplanner.

Vijfde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 7.3 Reiskosten (partieel) leerplichtige kinderen

Eerste lid

Het kan voorkomen dat (partieel) leerplichtige kinderen niet in aanmerking komen voor bijzonder leerlingenvervoer en toch verder moeten reizen naar het onderwijsinstituut. Om die reden moeten de ouders daar dan kosten voor maken. Bijvoorbeeld omdat het leerplichtige kind niet op het dichtstbijzijnde onderwijsinstituut geplaatst kan worden. In het algemeen kan de bijzondere bijstand gedurende het schooljaar (± 10 maanden) verstrekt worden.

Tweede en derde lid

Spreeken voor zich, behoeven geen toelichting.

Artikel 8.1 Legeskosten

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede lid

Voor asielgerechtigden met BRP-code 26/27 en 33 met document III of IV kan in verband met gezinshereniging wel bijzondere bijstand worden verstrekt.

Derde lid

Dit lid bepaalt de kosten die voor bijzondere bijstand in aanmerking kunnen komen. In het geval van vertaalkosten geldt de voorwaarde dat de vertaling door een beëdigde vertaler moet zijn uitgevoerd.

Vierde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 8.2 Kleding

Eerste lid

De kosten van kleding vallen onder de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan die bestreden moeten uit het eigen inkomen. In dit artikel zijn een aantal uitzonderingen opgenomen wanneer toch bijzondere bijstand mogelijk is.

Tweede lid

Dit lid bepaalt de uitzonderingen. In het geval van detentie kan het zijn dat belanghebbende bijna over geen kleding beschikt. Er moet concreet worden aangegeven welke kleding er nodig is. Beschikt belanghebbende nog wel over enige kleding, dan wordt de hoogte van de bijstand daarop afgestemd. Om de aanvraag voor de onderdelen b. en c. te beoordelen kan het aangewezen zijn dat het college deskundigenadvies inwint.

Derde lid

In deze situatie vraagt het college geen deskundigenadvies.

Vierde en vijfde lid

Spreeken voor zich, behoeven geen toelichting.

Artikel 8.3 Uitvaartkosten

Eerste lid

De kosten van de uitvaart vallen toe aan de nalatenschap van de overledene. Indien belanghebbende de nalatenschap vol heeft aanvaard is hij verantwoordelijk voor die kosten. In het geval van meerdere erven dan zijn alle erfgenamen naar rato verantwoordelijk. Het kan echter enige tijd duren voordat bekend is of de nalatenschap vol wordt aanvaard omdat bijvoorbeeld niet bekend is of er schulden zijn.

Tweede en derde lid

Uit onderzoek is gebleken dat er in 2013 gemiddeld per uitvaart een bedrag van € 3.405,00 werd aangevraagd. Daarom is de hoogte van de bijzondere bijstand voor uitvaartkosten op dit bedrag vastgesteld. Het college mag afwijken van het vastgestelde bedrag indien daar gegronde redenen voor zijn. In dat geval kan een hoger bedrag dat is vastgesteld aan bijzondere bijstand worden toegekend.

Artikel 8.4 Kosten bewindvoering

Sinds 1 januari 2014 is de taakomschrijving van de bewindvoerder uitgebreid (Stb. 2013, 414). Daaraan is toegevoegd dat de bewindvoerder voor de rechthebbende alle handelingen kan uitvoeren die bijdragen aan een goede uitvoering van de taken. Die bestaan in ieder geval uit beheer en beschikking over de onder bewind staande goederen. Problematische schulden en verkwisting kunnen redenen zijn om beschermingsbewind uit te spreken. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gebaseerd op de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren. Het spreekt voor zich dat alleen bijzondere bijstand mogelijk is indien de Kantonrechter een beschikking heeft afgegeven voor een beschermingsmaatregel.

Artikel 8.5 Kosten verblijf buitenland scholieren

In afwijking van het uitgangspunt dat geen bijstand wordt verstrekt voor kosten die niet aan Nederland zijn gebonden bepaalt dit artikel anders. De gemeente Rotterdam vindt het namelijk niet wenselijk dat middelbare scholieren om financiële redenen niet deel kunnen nemen aan een buitenlandse werkweek, vakantiecamp, excursie (of iets dergelijks). Deze financiële redenen hebben te maken met de school die geen (afdoende) spaarregeling of fondsen ter beschikking heeft.

Artikel 8.6 Remigratie

Bij de beantwoording van de vraag of het college bijzondere bijstand zal verlenen wordt nadrukkelijk de benodigde zorgvuldigheid betracht. Onder een korte tijd wordt ongeveer een jaar verstaan.

Artikel 8.7 Schulden

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede en derde lid

Het treffen van een schuldregeling of het wijzen op de mogelijkheden van een schuldsanering heeft in het algemeen prioriteit omdat deze opties kunnen bijdrage aan een nieuwe start voor de aanvrager.

Vierde lid

Alleen in geval van zeer dringende reden kan het college overgaan tot bijstandsverlening voor schuldsanering als wordt voldaan aan de voorwaarden genoemd in a tot en met c van dit lid. Of het niet verantwoord is de schuldsanering af te wijzen beoordeelt het college op basis van de individuele situatie. Denk bijvoorbeeld aan een te grote druk (belasting) op belanghebbende of als het naar verwachting zal leiden tot het ontstaan van 'levensbedreigende' omstandigheden.

Vijfde lid

De aanvrager om bijzondere bijstand voor een belastingaanslag zal eerst een verzoek tot kwijtschelding in moeten dienen.

Zesde lid

De belanghebbende die voor zichzelf alimentatie ontvangt is daarover nog inkomstenbelasting verschuldigd. De hoogte van de (bruto) alimentatie kan daarom meer bedragen dan de toepasselijke bijstandsnorm. Met het ontvangen van de belastingaanslag kan achteraf worden vastgesteld dat het inkomen lager was dan die bijstandsnorm. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt echter nooit meer dan het verschil tussen de belastingaanslag en de (aanvullende) algemene bijstand die het college zou hebben verstrekt.

Zevende lid

De belanghebbende kan ook een belastingaanslag ontvangen voor verschuldigde heffingsrente. Dit lid bepaalt in welke gevallen het college bijzondere bijstand kan verlenen.

Achtste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Negende lid

In het geval belanghebbende algemene bijstand ontvangt, worden de maandelijks verschuldigde vaste lasten zoals hier genoemd rechtstreeks van de uitkering doorbetaald. Dat geldt ook in het geval de Sociale verzekeringsbank (Svb) de algemene bijstand verstrekt. De gemeente Rotterdam zal hiertoe een verzoek richten aan de Svb.

Tiende lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 8.9 Overbrugging

Eerste lid

Aanvragen zullen in voorkomende gevallen in de regel worden gedaan door belanghebbende(n) die geen uitkering ontvangen van de gemeente Rotterdam. Het moet gaan om situaties die niet aan belanghebbende zijn te wijten en ook niet waren te voorzien.

Tweede lid

Dit lid bepaalt wanneer het college bijzondere bijstand kan verlenen, het gaat om cumulatieve voorwaarden.

Derde lid

In het derde lid wordt de hoogte van de bijzondere bijstand gemaximeerd qua periode: niet langer dan 9 maanden. Per kwartaal wordt de hoogte van de overbrugging afgebouwd.

Vierde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vijfde lid

In dit lid wordt de mogelijkheid tot overbrugging geregeld die niet het gevolg is van een terugval in het inkomen als bedoeld in het eerste lid.

Zesde lid

Het niet verstrekken van een overbrugging om niet, staat los van mogelijke noodzaak tot het verstrekken van een overbrugging in de vorm een geldlening. Het is aan het college om dat te beoordelen.

Artikel 9.1 Bestedingscontrole

Eerste en tweede lid

De bestedingscontrole van bijzondere bijstand voor inrichtingskosten en babyuitzet is een administratief proces dat wordt gedaan met behulp van de Eigen Verklaring (EV, zie begripsbepaling in deze beleidsregels). De belanghebbende aan wie bijzondere bijstand is verstrekt moet de EV binnen de bepaalde termijn op voorgeschreven wijze inleveren maar hoeft daarbij geen aankoopbewijzen toe te voegen.

Derde lid

Hoewel het overleggen van aankoopbewijzen niet verplicht is, betekent dit niet dat de aankoopbewijzen niet bewaard hoeven te worden. Er geldt een bewaarplicht van 12 maanden. Dit is van belang als de bestedingscontrole aanleiding geeft tot een mogelijke terugvordering van de toegekende bijzondere bijstand.

Vierde lid

Het kan voorkomen dat het college, bij een (gegrond) vermoeden van misbruik of oneigenlijk gebruik, op andere wijze overgaat tot het vaststellen of de bijzondere bijstand is besteed waarvoor deze is toegekend. Dat kan bijvoorbeeld via het opvragen van de aankoopbonnen of middels een (onaangekondigd) huisbezoek. Daarbij zal het college het subsidiariteitsbeginsel en proportionaliteitsbeginsel in acht moeten nemen.

Artikel 9.2 Terugvordering

Eerste lid

Het college is in principe bevoegd om tot terugvordering over te gaan van de verstrekte bijzondere bijstand indien belanghebbende de Eigen Verklaring niet of niet tijdig overlegt. Het college stelt belanghebbende wel eerst middels een hersteltermijn in de gelegenheid om alsnog aan zijn verplichting te voldoen. Wordt ook binnen de geboden hersteltermijn geen gehoor gegeven aan dit verzoek, dan kan het college overgaan tot intrekking en bij gevolg daarvan tot terugvordering van de eerder toegekende bijzondere bijstand.

Tweede lid aanhef en onder a

Is door het college vastgesteld dat de bijzondere bijstand niet volledig is besteed voor het doel waarvoor deze is toegekend, dan kan het college overgaan tot herziening van het niet verantwoorde deel en bij gevolg daarvan tot terugvordering van de eerder toegekende bijzondere bijstand (vergelijk CRVB:2015:2851). Daarbij moet onderscheid worden gemaakt naar verstrekkingen op basis van de globaliseringstabel (volledige inrichting) en verstrekkingen voor een concreet duurzaam gebruiksgoed zoals bijvoorbeeld een wasmachine.

Tweede lid aanhef onder b

Is door het college vastgesteld dat de bijzondere bijstand is besteed voor een ander het doel waarvoor deze is toegekend, dan kan het college overgaan tot herziening/intrekking en bij gevolg daarvan tot terugvordering van de eerder toegekende bijzondere bijstand (CRVB:2015:2851). Dat kan het geval zijn als het college concreet bijzondere bijstand heeft toegekend voor stofferingskosten maar deze is besteed aan duurzame gebruiksgoederen.

Derde lid

Terugvordering van (een deel van) de toegekende bijzondere bijstand is slechts aan de orde indien uit de Eigen Verklaring blijkt dat de bandbreedte van 10% (tot maximum bedrag) wordt overschreden. In voorkomende gevallen ligt het op de weg van belanghebbende om desgevraagd aankoopbewijzen te overleggen van de overige 90% van de toegekende bijzondere bijstand zodat het college op juiste wijze kan overgaan tot herziening/intrekking van het toegekende recht en bij gevolg daarvan tot eventuele terugvordering van de bijzondere bijstand.

Voorbeeld ter illustratie

Stel: de globaliseringsbedragen zijn € 1.975,00 voor duurzame gebruiksgoederen en € 631,00 voor stofferingskosten, samen € 2.606,00. Belanghebbende besteedt slechts € 400,00 aan stoffering maar de overige € 2.206,00 wordt correct uitgegeven aan duurzame gebruiksgoederen. Ook hier geldt dan dat het de eigen verantwoordelijkheid van belanghebbende is of hij meer wil uitgeven aan duurzame gebruiksgoederen of juist aan stoffering. Indien de € 2.606,00 volledig is besteed aan duurzame gebruiksgoederen en/of kosten van stoffering (ongeacht de onderlinge verdeling), is terugvordering dus niet aan de orde. Tevens wordt niet opnieuw beoordeeld of het bedrag dat om niet / in de vorm van een geldlening is verstrekt, achteraf gezien correct was. In dit voorbeeld is slechts € 400,00 uitgegeven aan stoffering en € 2.206,00 aan duurzame gebruiksgoederen, maar dit betekent niet dat de geldlening vervolgens wordt verhoogd. In het omgekeerde voorbeeld (belanghebbende besteedt juist meer aan stoffering en minder aan duurzame gebruiksgoederen) is het gevolg evenmin dat de geldlening wordt verlaagd. De gewijzigde besteding is in die zin de eigen verantwoordelijkheid van belanghebbende. Wordt in dit voorbeeld minder dan € 2.506,00 besteed aan duurzame gebruiksgoederen en kosten van stoffering, dan is de bandbreedte overschreden, en zal het verschil tussen verstrekking en het (correct) bestede bedrag moeten worden teruggevorderd. Het spreekt voor zich dat wanneer alleen bijzondere bijstand is verleend voor stofferingskosten, deze bijzondere bijstand niet mag worden besteed aan inrichtingskosten.

Vierde lid

Terugvordering van (een deel van) de toegekende bijzondere bijstand is slechts aan de orde indien uit de Eigen Verklaring blijkt dat de bijzondere bijstand is besteed voor een ander (concreet) doel dan waarvoor deze is verstrekt.

Voorbeeld ter illustratie

Belanghebbende vraagt bijzondere bijstand aan voor een wasmachine, koelkast en een zitbank. Op basis van de vastgestelde maximumprijzen wordt toegekend € 557,00. Uit de Eigen Verklaring blijkt vervolgens dat er alleen een wasmachine is gekocht van € 550,00. Twee artikelen waarvoor de bijstand was bestemd, zijn dus niet aangeschaft. In dat geval wordt de bijzondere bijstand in de vorm van een lening gedeeltelijk omgezet in een terugvordering, namelijk tot de geldende maximumbedragen voor de niet aangeschafte artikelen. In dit geval zijn de koelkast (maximumbedrag € 139,00) en de zitbank (maximumbedrag € 169,00) niet aangeschaft, zodat er een bedrag van de oorspronkelijke verstrekking van € 557,00 een bedrag van € 308,00 wordt omgezet in een terugvordering. Voor € 249,00 (zijnde het bedrag dat aan de wasmachine had mogen worden besteed) wordt de geldlening gehandhaafd. Is in dit voorbeeld slechts € 199,00 besteed aan de wasmachine en het meerdere aan kleding, dan wordt de bijzondere bijstand in de vorm van een lening gehandhaafd tot het bedrag van € 199,00 en voor het overige omgezet in een terugvordering.

Artikel 10.1 Algemene beleidsuitgangspunten

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Derde lid

Op voorhand kan niet worden gezegd welke kosten belanghebbende uit (een inkomen te hoogte van) de bijstandsnorm moet of kan voldoen. Het college heeft daarbij enige beoordelingsvrijheid (zie bijvoorbeeld CRVB:2009:BJ8150 en CRVB:2010:BN7953). Voor waskosten die belanghebbende verschuldigd is aan de instelling waar hij zijn hoofdverblijf heeft, geldt bijvoorbeeld als uitgangspunt dat per maand € 23,18 (bedrag per 1 juli 2016) betaald kan worden uit de zak- en kleedgeldnorm. Het Landelijk Overleg Cliëntenraden (LOC) berekent de waskosten die een bewoner van instelling verschuldigd kan (lees: mag) zijn.

Vierde lid

Dit lid bepaalt feitelijk dat de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a van wet bij de berekening van de draagkracht niet van toepassing is. Ook gelden de eventuele verlagingen wegens de woonsituatie of het als schoolverlater worden aangemerkt niet. Voor de draagkrachtberekening geldt de toepasselijke bijstandsnorm.

Vijfde lid

Dit lid bepaalt dat het college de bijzondere bijstand afwijst indien de draagkracht meer bedraagt dan de kosten die in aanmerking komen voor bijzondere bijstand.

Zesde lid

Dit lid schrijft voor hoe het college omgaat met de draagkracht in het geval van nieuwe aanvragen die worden ingediend binnen het vastgestelde draagkrachtjaar.

Zevende lid

Voor de vaststelling van de draagkracht moet het college uitgaan van het beschikken of redelijkerwijs kunnen beschikken over inkomen (of vermogen). Dit betekent ook dat in het geval er periodiek bijzondere bijstand wordt verstrekt van wisselende hoogten, de vastgestelde draagkracht nog steeds wordt verrekend. Het college is bijvoorbeeld ook bevoegd om bij de berekening van de bijzondere bijstand rekening te houden met de fictieve tegemoetkoming op grond van de Wet kinderopvang (CRVB:2013:2131). Dat belanghebbende ervan afziet deze tegemoetkoming aan te vragen brengt niet mee dat deze voor de toepassing van de wet niet als in aanmerking te nemen middel moet worden beschouwd. Is op (een deel van) het inkomen van belanghebbende executoriaal beslag gelegd, dan heeft belanghebbende feitelijk geen bestedingsmogelijkheid wat dat inkomensbestandsdeel betreft, omdat hij niet beschikkingsbevoegd is en er (in principe) ook geen mogelijkheid is om dat deel aan hem te laten uitbetalen. In voorkomende gevallen mag het college bij de berekening van de draagkracht geen rekening houden met dat (deel van het) inkomen. Immers, belanghebbende kan daar redelijkerwijs niet over beschikken (CRVB:2006:AV8374). Wel kan het college nadere verplichtingen opleggen die inhouden dat belanghebbende de beslaglegger verzoekt om een 'lagere inhouding'. Is belanghebbende toegelaten tot het schuldsaneringstraject op grond van de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp), dan kan het college alleen de draagkracht berekenen over de middelen waarover belanghebbende daadwerkelijk de beschikking heeft (CRVB:2005:AS5115).

Achtste lid

Voor belanghebbenden die deelnemen aan het wettelijk traject op grond van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening ligt dat anders. Zij kunnen in principe redelijkerwijs beschikken over hun inkomen boven het Vrij Te Laten Bedrag (VTLB). Zou het college dat als uitgangspunt hanteren, dan zal het schuldhulpverleningstraject worden stopgezet omdat niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, met alle gevolgen van dien. Daarom stelt het college vast dat ook deze belanghebbenden redelijkerwijs niet kunnen beschikken over hun inkomen en/of vermogen indien en zolang zij voldoen aan de voorwaarden van dat traject.

Negende lid

Er kan aanleiding zijn om de vastgestelde draagkracht aan te passen als er zich wijzigingen voordoen in het inkomen of vermogen die een hogere draagkracht tot gevolg zouden kunnen hebben. Ook een wijziging in de gezinsomstandigheden kan aanleiding zijn voor een aanpassing, bijvoorbeeld een huwelijk, echtscheiding of overlijden. In die gevallen ligt het zeker voor de hand dat de draagkracht opnieuw wordt vastgesteld omdat belanghebbende niet meer of juist als alleenstaande (ouder) wordt aangemerkt. Indien belanghebbende wordt opgenomen in een inrichting, wordt de draagkracht over het lopende jaar opnieuw berekend. Wanneer bij de vaststelling van de draagkracht al een inkomenswijziging kan worden voorzien, kan het college de draagkrachtperiode korter vaststellen.

Artikel 10.2 Draagkrachtperiode inkomen en vermogen

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 10.3 Draagkracht en inkomen

Eerste lid

Dit lid bepaalt welk inkomen (qua hoogte) niet tot draagkracht zal leiden.

Tweede lid

Het tweede lid bepaalt de hoofdregel.

Derde lid

In afwijking van de hoofdregel in het tweede lid, maakt het college gebruik van de bevoegdheid om daarvan af te wijken. Voor bepaalde kostensoorten geldt dat een andere draagkracht, namelijk 100% van het meerdere boven de toepasselijke bijstandsnorm.

Vierde lid

In afwijking van de hoofdregel in het tweede lid, maakt het college gebruik van de bevoegdheid om daarvan af te wijken. Dat is het geval als het inkomen minder bedraagt dan 150% van de toepasselijke bijstandsnorm én er sprake van andere kostensoorten dan bedoeld in het derde lid.

Vijfde lid

Dit lid bepaalt dat het college nog niet in aanmerking genomen draagkracht ineens mag verrekenen behalve bij periodieke kosten. Dan wordt de resterende draagkracht verdeeld over het bepaalde draagkrachtjaar.

Zesde lid

Dit lid bepaalt welke middelen het college in aanmerking neemt voor de draagkracht (en welke niet).

Zevende lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Achtste lid

Op de vastgestelde draagkracht kunnen buitengewone uitgaven in mindering worden gebracht. Hiermee is geen limitatieve lijst beoogd.

Artikel 10.4 Draagkracht en vermogen

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 10.5 Incidentele en periodieke verstrekkingen

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 11.1 Citeertitel

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 11.2 Inwerkingtreding

Spreekt voor, behoeft geen toelichting.

Artikel 11.3 Overgangsrecht

Als uitgangspunt geldt dat het college bij besluiten (aanvraag en beslissing op bezwaar) het regime toepast dat het meest gunstig is voor betrokkene. Dat is bijvoorbeeld het geval bij bijzondere bijstand om woonkostentoeslag. Vóór 1 november 2016 gold dat de rekenuur met 25% werd verlaagd in het geval er sprake was van onderverhuur. Opgemerkt wordt nog dat besluiten die zijn genomen voor de datum van inwerkingtreding van deze beleidsregels formele rechtskracht hebben verkregen. Dat is het geval als er geen sprake is van lopend bezwaar of (hoger) beroep. Deze besluiten kunnen in stand blijven. Dat geldt bijvoorbeeld voor een aantal medische kostensoorten die tot 1 juli 2016 voor bijzondere bijstand in aanmerking kwamen. Het college respecteert de lopende (periodieke) verstrekkingen van bijzondere bijstand voor medische kosten. De Toelage voor nierpatiënten is daar een voorbeeld van. Deze toegekende toelage kan maximaal doorlopen tot 1 juli 2017.

Artikel 11.4 Bevoegdheid college

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Dit gemeentebblad 2016, nummer 172, is uitgegeven op 26 oktober 2016 en ligt op werkdagen van 8.30 tot 16.00 uur ter inzage bij het Bestuurlijk Informatiecentrum Rotterdam (BIR), locatie Stadswinkel Centrum, Coolingsingel 40 (zijde Doelwater, tegenover hoofdbureau politie)
(Zie ook: www.bis.rotterdam.nl – Regelgeving of Gemeentebbladen chronologisch)